

והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליעצק וליעקב וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד פקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמותי בזה וימת יוסף בן מאד
ועשר שנים ויחזנו אתו וישעם בארון במצרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
יעקב איש וביתו באו ראובן שמעון בני יהודה
יששכר זבולן ובנימין דן ונפתלי גד ואשר ויהי
כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה
במצרים וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו וישרצו וירכו ויעצמו בממד
מאד והמלא הארץ אתם

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
יוסף ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום מזמנו הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
בני תקראנה מלחמה ויוסף גם הוא על שגאיו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ וישומו עליו שרי
מוסים למועץ ענתו בסבלתם ובן ערי מסכנות
לפרעה את פתם ואת רעמסס וכאשר יעשו
אתו בן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל
ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך ויאמרו
את חזיהם בעבדה קשה בחומר ובלבנים ובל
עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדוהם
בפרך ויאמר מלך מצרים למילדת העברית
אשר שם האזנת שפחה ושם השנית פועה
ויאמר ביכדכן את העברית וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא
ודחיה ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו
כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחייין את
הילדים ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר
להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחייין את
הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא
כששים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם
תבוא אליהן המילדת וילדו וייטב אלהים
למילדת וירב העם ויעצמו מאד והי כי יראו
המילדת את האלהים ויעש בהם בתים וישו
פרעה לכל עמו לאמר כל הבן היולד היארה
תשליכהו וככל הבת תחייין

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר
האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא
ותצפנהו שלשה ירחים ולא יכלה עוד הצפינו
ותקח לו תבת גמא ותזמרה בזמר ובזפת
ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת
היאר ותתצב אחתו מרזקה לדעה מה יעשה
לו ותרד בת פרעה לרחץ על היאר וצערתיה
הלכת על יד היאר ותרא את התבה בדוך
הסוף ותשלח את אמותה ותקחה ותפדנה
ותראה את הילד והנה נער כסה ותזמול עליו
ותאמר מיילדי העברים זה ותאמר אחדנו
אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה בוינקת מן
העברית ותינק לך את הילד ותאמר לה בת
פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את אם
הילד ותאמר כהה בת פרעה הייליבי אז
הילד הזה והיניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח
האשה הילד ותניקהו ויגדל הילד ותבארו
לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
ותאמר כי מן המים משיתתהו ויהי בימי שהם
ויגדל משה ויצא אל אוזיו וירא בסבלותם
וירא איש מצרי מכה איש עברי מאוזיו ויפן
כה וכה וירא כי אין איש ויק את המצרי ויעמנהו
בזונו ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים
נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך ויאמר מי
שמך לאיש שר ושפט עלינו הלא הרגני אתה
אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר
אכן נודע הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה
ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה
וישב בארץ מדין וישב על הבאר ורביהן מדין
שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרתים
להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים ויגרו שום
ויקם משה וישען וישק את צאנם ותבאנה אל
רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום
ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם חלה
דכה לנו וישק את הצאן ויאמר אל בנותי ואני
למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם
ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה
בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי
אמר גר הייתי בארץ מצרים.

ויהי בימים הרבים ההם וימות מנחם מצרים ויאמרו
בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל
האלהים מן העבדה וישמע אלהים את צאתם

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב וירא אלהים את בני ישראל וידע
אלהים ומושה היה רעה

את צאן יתרו חותנו כהן מדין וינהג את הצאן
אחרי המדבר ויבא אל הר האלהים חורבה וירא
מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער נאש והסנה איננו אכל ויאמר
מושה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה
מדוע לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
משה ויאמר הושי ויאמר אל הקרב הנלם של
בעלך מועל רגליך כי במקום אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא ויאמר אנכי אלהי אביך
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר
משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים ויאמר
יהוה ראה ראיתי את עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני גשיו כי ידעתי את
מטאבו וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו
מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הנועני והחתי
והאמרי והכנעני והחוי והיבוסי ועתה הושי
צעקת בני ישראל נא אלהי ונא ראיתי את
החוזק אשר מצרים להצילם אתם ועתה לכה
ואשליך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל
המצרים ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי
אלך אל פרעה וכו' ויאמר יהוה אל בני ישראל
המצרים ויאמר כי אלהי עמך וזה לך האות
כי אנכי שלחתי משה וצאק את העם המצרים
ועתה אלך אל האלהים על הר הזה ויאמר
משה אל האלהים הנה אנכי נא אל בני ישראל
ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחתי אליכם
ויאמרו לך הנה שמו מה אמר אלהים ויאמר
אלהים אל משה אלהי אשר אלהי ויאמר כו'
ויאמר לבני ישראל אל אלהי שלחתי אליכם ויאמר
עוד אלהים אל משה כו' ויאמר אל בני ישראל
יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב שלחתי אליכם זה שמי לעולם וזה
שמי לך לך וחספת את זקני ישראל
ואמרת אלהים יהוה אלהי אבותיכם צראה אלי
אלהי אבותי יצחק ויעקב ויאמר פקד פקדתי
אתם ואת העשוי לכם במצרים ויאמר אעלה
אתכם מעמי מצרים אל ארץ הנועני והחתי

והאמרי והפרזי והחזי והיבוסני אל ארץ זבת
חלב ודבש ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני
ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא
דרך שלשה ימים במדבר ונזכזה ליהוד
אלהינו ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך
מצרים להלך ולא ביד וזקה ושלחתי את ידי
והכיתי את מצרים בכל פלאותי אשר אעשה
בקרבו ואזריכן ישלח אתכם ונתתי את חן העם
הזה בעיני מצרים והיה כי תלכוז לא תלכוז ריקם
ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי נסף
וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל
בתיכם ונצלתם את מצרים ויען משה ויאמר
יהוה לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו
לא נראה אליך יהוה ויאמר אליו יהוה מוזר
הדרך ויאמר משה ויאמר השליכהו ארצה
וישליכהו ארצה ויהי לחוש וינס משה מפניו
ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואזו בזנבו
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו למען
יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה
לו עוד הבאתי ידך בזיקך ויבא ידו בזיקו
ויצאה והנה ידו מצרעת כשלה ויאמר השב ידך
אל הזיקך וישב ידו אל זיקו ויוצאה מזיקו
והנה שבה כבשרו והיה אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת
האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות
האלה ולא ישמעו לקלך ולקוזת מכי יצא
היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקוז
מן היאר והיו כדם ביבשת ויאמר משה אנכי
יהוה בני אדני לא איש דברים אנכי גם מתמוכ
גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבוד
פני וכבוד לשון אנכי ויאמר יהוה אליו מי שם
פני לאדם או מי ישום אדם או יזרש או פקה
או עור הלא אנכי יהוה ועתה לך ואנכי אהיה
עם פיך והוריתיך אשר תדבר ויאמר בני אדני
שלח נא ביד השלח ויחד אף יהוה במושג
ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך
ושמח בלבו ודברת אליו ושמת את הדברים
בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי
אתכם את אשר תעשין ודבר הוא לך אל העם

והיה הוא יהיה לך לפנה ואתה תהיה לו לאלהים
ואת המטה הזה תקוז בידך אשר תעשרה בו
את האמת

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה
לא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה
העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך בשלום
ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי
זאת כל האנשים המבקשים את נפשך ויקוז
משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר
וישב ארצה מצרים ויקוז משה את מטה האלהים
בידו ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוכם מצרימה
ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשיתם
לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את
העם ואמרת אל פרעה בה אמר יהוה בני בכרי
ישראל ואמר אליך שלח את בני ויעבדו—ני
ותמאן לשלוחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך
ויהי בדרך במצותך ויפגשו יהוה ויבקש המידעו
ותקוז צפרה צר ותכרת את ערכת בנה ותגוע
לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי וירפ ממנו
אז אמרה חתן דמים למוכת

ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדבר
וילך ויפגשו בהר האלהים וישק לו ויהוה—
משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו
ואת כל האמת אשר צוהו וילך משה ואהרן
ויאספו את כל זקני בני ישראל וידבר אהרן
את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש
האמת לעיני העם ויאמון העם וישמעו כי פקד
יהוה את בני ישראל וכי ראה את עצים ויקדו
וישתחו ואזר באו משה ואהרן ויאמרו אל
פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עבדי
ויחצו לי במדבר ויאמר פרעה מי יהוה אשר
אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי
את יהוה וגם את ישראל לא אשלח ויאמרו
אלהי העברים נקרא עלינו בלכה לא דרך שלשת
ימים במדבר ותבונה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר
או נזרב ויאמר אלהם מלך מצרים למד
משה ואהרן תפריעו את העם ממצעיו לבו
לסבבתיכם ויאמר פרעה הן רבים עדתם
עם הארץ והשבותם אתם כוסבלתם ויצו פרעה
ביום ההוא את המגששים בעם ואת שטריהם לאמר
לא תאספון לתת תבן לעם לכבד הכבדים
נתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן

ואת מתכנת הלכנים אשר הם עשים תמוכ
שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי גרמים
הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזכודה
לאלהינו תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה
ואל ישעו בדברי שקר ויצאו נגשי העם ושטריו
ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן
לכם תבן אתם לכו קוּוּ לכם תבן מאשר תמוצאו
כי אין גרע מעבדתכם דבר ויפץ העם בכל
ארץ מצרים לקשש קש לתבן והגנשים אנשים
לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות
התבן ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם
נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם זקכם לתבן
כתמוכ שלשם גם תמוכ גם היום ויבאו שטרי
בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה
בה לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים
כזו עשו והנה עבדיך מכים וזמאת עמך ויאמר
גרפים אתם גרפים על כן אתם אמרים נלכה
נזכודה ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן לא יצדק
לכם ותבן לבנים התנו ויראו שטרי בני ישראל
אתם ברע לאמר לא תגרעו מלכניכם דבר יום
ביומו ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם
נצאתם מאת פרעה ויאמרו אלהם ירא יהוה
עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחזנו בעיני
פרעה ובעיני עבדיו למה חרב בידם להרגנו
וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה
לעם הזה למה זה שלחתיני ומאז באתי אל
פרעה לדבר בשמוך הרע לעם הזה והצל לא הצלתי
את עמך ויאמר יהוה אל משה עתה תראה
אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו וידבר
אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה וארא
אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא אל שדי
ושמי יהוה לא נודעתה להם וגם הקמתי את
בריתי אתם למה את ארץ כנען את ארץ
מצריהם אשר גרו בה וגם אני שמעתי את
נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
ואזכר את בריתי לכך אמר לבני ישראל אני
יהוה והוצאתי אתכם מתחזת סבלת מצרים
והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה ובשפטים גדלים ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחזת סבלת מצרים

והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי אהרן
ידי ליתת אתה לאברהם ליעקב ונדרתי
אתה לכם מורשה אני יהוה וידבר משה כן אל
בני ישראל ולא שמעו את משה מקצר רוח
ומעבדה קשה

וידבר יהוה אל משה לאמר בא דבר אל פרעה
מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו
וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל
לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני
ערל שפתים

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל מארץ מצרים

ראשי בית אבתם בני ראובן בן ישראל חזון
ופלוא חזרון וכרמי אלה משפחת ראובן ובני
שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאו
בן הכנענית אלה משפחת שמעון ואלה שמות
בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני וזיזי
לוי שבע ושלשים ומאת שנה בני גרשון לבני

ושמעני למשפחתם ובני קהת עמרם ויצהר
וחברון ועזיאל ושני וזיזי קהת שלש ושלושים
ומאת שנה ובני מררי מוזלי ומושי אלה

משפחת הלוי לתלדתם ויקוז עמרם את
יובב דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת
משה ושני וזיזי עמרם שבע ושלושים ומאת
שנה ובני יצהר קרוח ונפג וזכרי ובני עזיאל

מישאל ואלצפן וסתרי ויקח אהרן את אלישבע
בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את
גדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר ובני

קרוח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת
הקרוחי ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל
לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות

הלוים למשפחתם הוא אהרן ומשה אשר
אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם הם המדברים אל פרעה
מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים

הוא משה ואהרן ויהי ביום דבר יהוה אל משה
בארץ מצרים וידבר

יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל
פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר
אליו ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל

שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵא אֶת לַחֲתִיךָ אֶל־כְּנָעִים
לְפָרְעֹה וְאֶהְרֹץ אֲחִיךָ יְהִי לְנִיּוֹן אֶתָּה תִּדְבֹר
אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַו וְאֶהְרֹץ אֲחִיךָ יִדְבֹר אֶת־
פָּרְעֹה וְשַׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ וְאֲנִי אֶקְשֶׁה
אֶת לֵב פָּרְעֹה וְהִרְבִּיתִי אֶת אֲתֹתַי וְאֶהְרֹץ
מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא יִשְׁמָע אֲלֵכֶם פָּרְעֹה
וְזָתָתִי אֶת יָדִי בַּמִּצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתַי
אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֶשְׂרֵים
גְּדֻלִים וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּעֹשֵׂתִי אֶת יָדִי
עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶהְרֹץ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כִּן
עָשׂוּ וּמֹשֶׁה בֶן שִׁמְשׁוֹן שָׁנָה וְאֶהְרֹץ בֶּן שְׁלֹשׁ
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בִּדְבָרָם אֶל פָּרְעֹה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹץ לֵאמֹר כִּי יִדְבֹר
אֲלֵכֶם פָּרְעֹה לֵאמֹר הֲלֹא לָכֶם מוֹפֵת וְאֲמַרְתֶּם אֶל־
אֶהְרֹץ קִחוּ אֶת מִטְרַךְ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי פָרְעֹה יְהִי לַחֲתִיךָ
וַיַּבֵּא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹץ אֶל פָּרְעֹה וַיַּעַשׂוּ כִן כְּאֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֶהְרֹץ אֶת מִטְּהוֹ לִפְנֵי פָרְעֹה
וּלְפְנֵי עַבְדָּיו וַיְהִי לַחֲתִיךָ וַיִּקְרָא גַם פָּרְעֹה לַחֲתָמִים
וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעַשׂוּ גַם הֵם וְזָרַעְמֵי מִצְרַיִם בִּלְהַטִּיחֵם
כִּן וַיִּשְׁלַיְכוּ אִישׁ מִטְּהוֹ וַיְהִיו לַחֲתָמִים וַיִּבְלַע מִטְרַךְ־
אֶהְרֹץ אֶת מוֹטָתָם וַיּוֹחֶזֶק לֵב פָּרְעֹה וְלֹא שָׁמָע

אֲלֵהֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פָּרְעֹה מֵאֵן לִשְׁלַח
הָעָם לֶךְ אֶל פָּרְעֹה בְּבֹקֵר הַיּוֹם יֵצֵא הַמִּיִּמָּה
וְנִצַּבְתָּ לִקְרָאתוֹ עַל שַׁפַּת הַיָּאֵר וְהַמִּטְרָה אֲשֶׁר־
נִהְפָךְ לְבוֹזֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ וְאֲמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה
אֵלֵהֶי הַעֲבָרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח
אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ עֹד כִּי
כִּי אָמַר יְהוָה בּוֹאֵת הַדָּעַ כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי
כּוֹסֵה בַּמִּטְרָה אֲשֶׁר בְּיָדִי עַל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
וְהִפְכּוּ לָדָם וְהִדָּגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר תִּמּוֹת
וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לְשֵׁתוֹת מַיִם מִן־
הַיָּאֵר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲמַר

אֶל אֶהְרֹץ קִחוּ מִטְרַךְ וְנָטְהוּ יָדְךָ עַל מַיִם מִצְרַיִם
עַל גְּהֵרְתָם עַל יְאֻרֵיהֶם וְעַל אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל מְקוֹת
מַיִמֵיהֶם וַיְהִיו דָּם וְהִיָּה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבְעֵצִים וּבְחַבְצִים וַיַּעַשׂוּ כִן מֹשֶׁה וְאֶהְרֹץ כְּאֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה וַיִּרַם בַּמִּטְרָה וַיִּךְ אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
לְעֵינֵי פָרְעֹה וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וַיִּהְפְּכוּ כָּל הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לָדָם וְהִדָּגָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מֵתָה וַיִּבְאֵשׁ
הַיָּאֵר וְלֹא יָכְלוּ מִצְרַיִם לְשֵׁתוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר

ויהי הדם בכל ארץ מצרים ויעשו כן זרטי בני
מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה ויפץ פרעה ויבא אל בידתו
ולא שת לבו גם לזאת ויחפרו כל מצרים
סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות
ממימי היאר וימלא שבעת ימים אחרי הכות
יהוה את היאר

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם
מאן אתה לשלח הנה אנכי זגף את כל גבולך
בצפרדעים ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו
בביתך ובזר משכנך ועל מטתך ובבית
עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך ובכרה
בעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים ויאמר יהוה
אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטר
על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל
את הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן את ידו
על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ
מצרים ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את
הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא פרעה למשה
ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים
ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה
ויאמר משה לפרעה התפאר עליו למתי אעתיך לך
ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך
רק ביאר השארנה ויאמר למחר ויאמר כדברך
למען תדע כי אין כיהוה אלהינו וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר השארנה ויצא
משה ואהרן מעפרעה ויצעק משה אליהוה על דבר
הצפרדעים אשר שם לפרעה ויעש יהוה
כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן
החצרות ומן השדות ויצברו אתם זמרים זמרים
ותבאש הארץ וירא פרעה כי היתה הרודזה
והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה

אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ
והיה כנעם בכל ארץ מצרים ויעשו כן ויט
אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ
והיו כנעם באדם ובבהמה כל עפר הארץ
היה כנעם בכל ארץ מצרים ויעשו כן החרטמים
בלטיהם להוציא את הכנעם ולא יכרו
ותהי הכנעם באדם ובבהמה ויאמר
החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא

ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה

השכם בבקר והתישב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנה אני משליח בך ובעבדיך ובעמך וכבתיך את הערב וכלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ אשך אשר עמי עמך עליה לבלתי היות עם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ושמתו פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה וביית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב ויקרא פרעה אל משה וכלהרץ ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים זבוח ליהוה אלהינו הן זבחו את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרזק לא תרזיקו כלכת העתירו בעדי ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והערתו אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יספ פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח ועודך מוזזיק גם הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובעוף דבר כבד מאוד והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ ויעש יהוה את הדבר הזה ממזרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד וישלח פרעה והנה לא מת ממוקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרָן קְוּזוּ לָכֶם מִלֵּא
זִמְפֵיכֶם פִּיזוּ כַבֶּשֶׂן וְזָרְקוּ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינַי
פָּרְעָה וְהִיא לֹאבֵק עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִיא עַל
הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה לְשֹׁחֵץ פְּרוֹחַ אֲבַעְבַּעַת בְּכָל
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּקְוּזוּ אֶת פִּיחַ הַכַּבֶּשֶׂן וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי
פָּרְעָה וַיִּזְרַק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְּׂמִימָה וַיִּדְּוֵי שְׂדוּחֵץ
אֲבַעְבַּעַת פָּרַח כָּאָדָם וּבְהֵמָה וְלֹא יִכְלֹ
הַזֹּרְעִמִים לְעִמּוֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְּׂדוּחֵץ כִּי
הִיא הַשְּׂדוּחֵץ בַּזֹּרְעִמִם וּבְכָל מִצְרַיִם וַיִּזְרַק
יְהוָה אֶת כָּבֹד פָּרְעָה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר
דָּבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲשִׁכַם בְּבִקְרָ וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פָּרְעָה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח
אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי כִּי בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת
כָּל מַגְפָּתַי אֶל לֶבֶךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֹךָ בַּעֲבוּר הַיָּם
כִּי אֵיךְ כִּמְנִי בְּכָל הָאָרֶץ כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֶת יָדִי
וְאָק אֹתְךָ וְאֶת עַמִּי בְּדָבָר וְתִבְחַד מִן הָאָרֶץ
וְאֹכְלִים בַּעֲבוּר זֹאת הַעֲמֹדֶיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֵתְךָ
אֶת כּוֹזֵי וְלִמְעַן סִפְרָ שְׂמִי בְּכָל הָאָרֶץ עוֹדֶיךָ
מִסְתּוֹבֵל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שְׁלֹחַם הַנְּנִי מִמִּטִּיר כַּעַת
מִזֹּרֵר בְּרַד כְּבֹד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא הִיא כִּמְהוּ בַּמִּצְרַיִם
לִמֵּן הַיּוֹם הַזֶּה הוֹסְדָה וְעַד עָתָה וְעָתָה שְׁלַח הַיָּד
אֶת מִקְנֶךָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל הָאָדָם
וּבְהֵמָה אֲעִיר יִמְצָא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבֵּיתָה
וַיִּרַד עֲלֵהֶם הַבְּרַד וּמָתוּ הִירָא אֶת דְּבַר יְהוָה
מִזְעַבְדֵי פָּרְעָה הַנִּים אֶת עַבְדֵי וְאֶת מִקְנֵהוּ אֶל
הַבָּתִּים וְאֲשֶׁר לֹא שֵׁם לָבוּ אֶל דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב
אֶת עַבְדֵי וְאֶת מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נִטָּה אֶת יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם
וְיִהְיֶה בְרַד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל הָאָדָם וְעַל
הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל עֹשֵׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּט
מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי כִּי קָלַת וּבְרַד
וַתִּלְכָּךְ אֵשׁ אֶרֶצָה וַיִּמְנַר יְהוָה בְּרַד עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיְהִי בְרַד וְאֵשׁ מִתְלַקְחָת בְּתוֹךְ הַבְּרַד כְּבֹד מֵאֵד אֲשֶׁר
לֹא הִיא כִּמְהוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֵז הִיתָה לְגוֹי
וַיִּךְ הַבְּרַד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וְאֶת כָּל עֹשֵׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבְּרַד
וְאֶת כָּל עֵץ הַשָּׂדֶה שֶׁבַר רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר
שֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הִיא בְרַד וַיִּשְׁלַח פָּרְעָה וַיִּקְרָא
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זַעֲמָתִי הַפֶּעַם יְהוָה
הַצְדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים הַעֲתִירֵן אֶל יְהוָה
וְרַב מֵהִיֵּת קָלַת אֱלֹהִים וּבְרַד וְאֲשִׁלְחָה אֶתְכֶם

ולא תספון לעמוד ויאמר אליו משה כצאתי את
העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות ויזדכך
והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ
ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
אלהים והפשתה והשערה נבתה כי השערה
אביב והפשתה זבעל והזערה והכסמת לא
נכו כי אפילת הנה ויצא משה מעם פרעה את
העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויזדככו הקלות והברד
ומטר לא נתך ארצה וירא פרעה כי זדכך
המטר והברד והקלת ויספ לזטא ויכבד לבו הוא
ועבדיו ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
כאשר דבר יהוה ביד משה

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען עתי אתתי
אלה בקרבו ולמען תספר באזני בני בניך
את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
שמתי בם וידעתם כי אני יהוה ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי
ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני
מביא מחר ארבה בגבולך וכסה את עין הארץ
ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את ידו
הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל
העץ הצמח לכם מן השדה ומלאו כתיך ובדתי
כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך
ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום
הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה
אליו עד מתי יהיה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי
אבדה מצרים ויושב את משה ואת אהרן אל
פרעה ויאמר אלגם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
כי וכי ההלכים ויאמר משה בנערינו ובחילינו
זכך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו זלך כי חג
יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה גגד
פליכם לא כן לכו לא הגברים ועבדו את
יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
פני פרעה ויאמר יהוה אל משה
צטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על
ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ אדת
כל אשר השאיר הברד ויע משה את מטתו
על ארץ מצרים ויהוה נתג רוח קדים בארץ כל היום והוא

וְכָל הַלֵּילָה תִּבְקֹר הִיא וְרוּחַ הַקִּדִּים נִשְׂא אֶת
הָאָרֶבֶה וַיַּעַל הָאָרֶבֶה עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּזְחַז
בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כַּבֵּד נֹאֵד לִפְנֵי לֹא הָיָה כֵּן
אֲרֻבָּה כְּמוֹתוֹ וְאֲזָרוּ לֹא יָהִי כֵּן וַיִּנַּס אֶת עֵינֶיךָ בְּכָל
הָאָרֶץ וּתְחַשֵּׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ
וְאֶת כָּל פְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֵד וְלֹא נֹתֵר
כָּל יֵרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּכְזֹּר פְּרֵעָה לִקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ
זִמְמָתִי לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֶם וְעַתָּה שָׂא נֹאחֲמָתִי
אֶךְ הַפְּעַם וְהַעֲתִירוּ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעַל יָדְךָ
אֶת הַמּוֹת הַזֶּה וַיֵּצֵא מִעַם פְּרֵעָה וַיַּעֲתֵר אֵל יְהוָה
וַיִּהְיֶךָ יְהוָה רוּחַ יָם וְזֹקַק מֵאֵד וַיִּשָּׂא אֶת הָאָרֶבֶה
וַיִּתְקַעְתּוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאֵר אֲרֻבָּה אֶחָד בְּכָל
גְּבוּל מִצְרַיִם וַיִּזְחַק יְהוָה אֶת לֵב פְּרֵעָה וְלֹא

שָׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם
וַיְהִי וַיִּשְׁרַךְ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ וַיִּשְׁרַךְ וַיִּטְּ מֹשֶׁה
אֶת יָדוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי וַיִּשְׁרַךְ אֶפְסָה בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרַיִם שְׁלֹשָׁת יָמִים לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אֲזִיזוֹ וְלֹא קָמוּ
אִישׁ מִתַּחְתּוֹ שְׁלֹשָׁת יָמִים וְלִכְלֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הָיָה אֹרֶךְ כְּמוֹשְׁבֹתָם וַיִּקְרָא פְּרֵעָה אֶל מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר לָכוּ עֲבְדוּ אֶת יְהוָה רַק צְאוּכֶם וּבְקָרְכֶם
יֵצֵא גַם טַפְכֶם יַלְךְ עִמָּכֶם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם אֶתָּה
תֵּתֵן כִּידָנוּ זְבוּזִים וְעֹלֹת וְעֹשִׂינוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְגַם מִקְנָנוּ יַלְךְ עִמָּנוּ לֹא דִתְשָׂאֵר פְּרִסָּה בִּי
כּוֹמְנוּ נִלְחֹז לְעַבְדֵי אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא
נִדְעָמָה לְעַבְדֵי אֶת יְהוָה עַד בָּאֵנוּ שָׂמָה וַיִּזְחַק
יְהוָה אֶת לֵב פְּרֵעָה וְלֹא אָבָה לְשַׁכַּחַם וַיֹּאמֶר לוֹ
פְּרֵעָה לָךְ מֵעַל הַשָּׁמַיִם לָךְ אֵל תִּסַּף רֵאוֹת פְּנֵי
כִּי בָיִם רֵאוֹת פְּנֵי תְמוֹת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ
לֹא אִסַּף עוֹד רֵאוֹת פְּנֵיךָ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עוֹד נִגַּע אֶחָד אֲבִיָּה
עַל פְּרֵעָה וְעַל מִצְרַיִם אֲזָרוּ כֵּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם
מִזֶּה כִּשְׁלֹחַ כָּלָה גֹרֶשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה דְבַר
לֹא בְּאֵזְבִּי הָעַם וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְדוֹ וְאַעֲדָה
מֵאֵת רַעְדוֹתָה כְּלִי כִסֵּף וְכָלִי זָהָב וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת
חֵן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל
מֵאֵד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי פְּרֵעָה וּבְעֵינֵי
הָעַם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּהֵאֱמֹר

יְהוָה כִּחְצֵת הַלֵּילָה אֲנִי יוֹצֵא כְּתוֹךְ מִצְרַיִם וּמִדֵּת
כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בּוֹכְמוֹר פְּרֵעָה הַיֵּשֶׁב
עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׂפִיזָה אֲשֶׁר אֶחָד גְּרוּזִים

וּכְלֵי בָכוֹר בַּהֲמָה וְהִיטָה צִלְקָה אֲדִלָּה בְּכָל
אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמָהוּ לֹא נָהִיטָה וּכְמָהוּ לֹא
תִסַּף וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כִּלְבַּל לְשֵׁנוֹ
לְמֹאִישׁ וְעַד בַּהֲמָה לְמוֹעֵן תְּדַעְיוֹן אֲשֶׁר יִפְכֹּלָה
יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל וַיִּרְדּוּ כָל עַבְדֵי יְיָ
אֱלֹהֵי אֲלֵי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי לֵאמֹר צֵא אֲתָה וְכָל הָעָם
אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאֲחֲרָי כֵּן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֹעֵם פְּרַעֲהַ
בְּחֲרֵי אָפָּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

לֹא יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרַעֲהַ לְמוֹעֵן רַבּוֹת מִוִּפְרֵי בְּנֵי
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת כָּל־הַמִּפְתָּיִם
הָאֵלֶּה לְפָנָי פְּרַעֲהַ וַיַּחְזֹק יְהוָה אֶת לֵב פְּרַעֲהַ
וְלֹא שָׁכַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאֶרְצוֹ וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֲהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר
הַחֲדָשִׁי הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רִאשִׁוֹן הוּא לָכֶם
לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה דַּבְּרוּ אֵל כָּל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בְּעֵשֶׂר לְחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֵׁה לְבַיִת
אִבְתֵּי שֵׁה לְבַיִת וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מֹשֶׁה
וּלְקַח הוּא וְשָׁכְנוּ הַקֶּרֶב אֵל בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת צְפֹשֶׁת
אִישׁ לְפָנָי אֲכָלוּ תִבְסוּ עַל הַשֵּׁה שֵׁה תָמִים זָכַר

בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן הַכִּבְשִׁים וּמִן הַיְעֻזִּים
תִּקְחוּ וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵת
יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה וּשְׁחַזְטוּ אֶתוֹ כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל
בֵּין הָעֲרָבִים וּלְקַחוּ מִן הַדָּם וְזָתְנוּ עַל שַׁרְתֵי

הַמַּזְוָזֹת וְעַל הַמִּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֵאָכְלוּ
אֶתוֹ בָּהֶם וְאֲכָלוּ אֶת הַבָּשָׂר בְּלִילָה הַזֶּה צֹלֵי אֵשׁ
וּמוֹצוֹת עַל מִרְרִים יֵאָכְלוּ אֵל תֵּאָכְלוּ מִמֶּנּוּ צֵא
וּבִשֶׁל מִבִּשֶׁל בְּמִים כִּי אִם צֹלֵי אֵשׁ רָאשׁוֹ עַל

כַּרְעֵיו וְעַל קֶרְבּוֹ וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֶּקָר
וְהַצֹּתֶר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקָר בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ וּכְבֹד־הַ
תֵּאָכְלוּ אֶתוֹ מִתְנִיכֶם חֲזָרִים צִעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמִקְלָכֶם בִּידְכֶם וְאֲכַלְתֶּם אֶתוֹ בַּחֲפֹזוֹן פֶּסַח הוּא
לִיהוָה וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה

וְהִכִּיתִי כָל בָּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד
בַּהֲמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי
יְהוָה וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁמְ
וְרֵאִיתִי אֶת הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם
נֶגֶף לְמִשְׁחָזִית בַּהֲכַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה

לָכֶם לְזָכְרוֹן וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חֹג לִיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם
זִמְתָּ עוֹלָם תוֹחָהוּ שִׁבְעַת יָמִים מוֹצוֹת תֵּאָכְלוּ
אֶךְ בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם כִּי כָל
אֲכָל חֲמוֹץ וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם

הַרְאִשׁוֹן עַד יוֹם הַשְּׁבִיעִי וּבַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן מִקְרֵאֲמֹדֵשׁ

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם ככל
מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכם
צפוש הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את
המוצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם
מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם
זקת עולם בראשון בארבעה עשר יום אחד
בערב תאכלו מוצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב שבעת ימים שאר לא ימוצא
בבתיכם כי כל אכל מוחמזת וזכרתה הנפש
ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ
כל מוחמזת לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו
מוצות

ויקרא בושא לכל זקני ישראל ויאמר אליהם
משכו וקחו לכם צאן למשפוחתיכם ושחזטו
הפסח ולקחתם אגדת אזוב ושכלתם בדם
אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי
המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו
איש מפתחו ביתו עד בקר ועבר יהוה לצגף
את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזות ופסה יהוה על הפתח ולא ידען
המושחזית לבא אל בתיכם לצגף ושמרתם את
הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם והיה כי
תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר
דבר ושמרתם את העבדה הזאת והיה כי יאמרו
אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם ואמרתם
זבח פסח הוא ליהוה אשר פסחו על בני בני
ישראל במצרים פגגפו את מצרים ואז
בתינו הציל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו והיו בוחצי הלילה ויהוה

הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבכור
וככל בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים
כי אין בית אשר אין שם מת ויקרא למושה
ולאהרן לילה ויאמרו קומו צאו מתוך עמי גם אתם
גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם
צאנכם גם בקרכם קומו כאשר דברתם וכלכו
וברכתם גם אתי ותחזק מצרים על העם למהר
לשכחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים וישא
העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרדת
בשכולתם על שכמם ובני ישראל עשו כדבר משה

וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ועמלת
ויהוה נתן את הן העם בעיני מצרים וישאלום
וינצלו את מצרים

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות
אלף רגלי הגברים לבד מנקה וגם ערב רב
ענה אתם ויצאן ובקר מקנה לבד מאד ויגפו
את הצפק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי
לא חמוץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צדה לא עשו להם ומושב בני ישראל
אשר ישבו ממצרים שלשים שנה וארבע
מאות שנה והי מקץ שלשים שנה וארבע מאות
שנה והי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים ליל שמיים הוא ליהוה להוציאם
מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמורים
לכל בני ישראל לדרתם

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל
בן בשר לא יאכל בו וכל עבד איש מקננת בסף
ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר לא יאכל
בו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר
חוצה ועצם לא תשברו בו כל עדת ישראל
יעשו אתו וכי יגור אתך גר ועשרה פסדז
ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו והיה
כאזרח הארץ וכל עדל לא יאכל בו תורה אחת
יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן
כן עשו ויהי בעצם

היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור
פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה
לי הוא ויאמר משה אל העם זכור את היום
הזה אשר יצאתם ממצרים כזבית עבדים כי
בדדק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ
היום אתם יצאים בחדש האביב והיה כי
יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסים אשר גשבע לאבתך כחב כן
ארץ גבת חלב ודבש ועבדת את העבדים
הזאת בחדש הזה שבעת ימים תאכל מצת וביום
השביעי חזא ליהוה מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה כן חמוץ ולא יראה לך שאר
בכל גבנך והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים

והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך לבועז
היה הורה יהוה בפיך כי הנה חזקה הוציאך יהוה
ממצרים ושמרת את החקה הזאת כמועדה
מימים יוממה

והיה כי יעאך יהוה את ארץ המצרים כאשר ישבע
לך ולא תהיה ונתנה לך והעשרה כל פטר רחם
והיה וכל פטר שגור המטה אשר יהיה לך הזכרים
וערפתו וכל פטר הנזר תפדה בשה ואם לא תפדה
מי ישאלך בעך מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים כמימים
עבדים ויהי כי תקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה
כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור
בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה והיה לאות על ידך
ולשטפתה בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יהוה
ממצרים ויהי בשלח פרעה את

העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי
נורא הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם טראתם
טראתם ושבו מצר למה ויסם אלהים את העם
בדרך המדבר ים סוף ויחמשים עלו בני ישראל
מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו
כי השמע השביע את בני ישראל לאמר פקד
פקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה
אתכם ויסעו מסכת ויחזו באתם בקצת המדבר
ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן ללילה
הדרו ולילה בעמוד אש להאיר להם כלמה
יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד
האש לילה לפני העם

ידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ישעו ויחזו לפני פני החיה בין מצר ליהוה היום
לפני בעל שפת נטו חזנו על הים ואמר פרעה
למה ישראל נחמים הם בארץ סגור עליהם
המדבר וחזקתי את לב פרעה וירדף אחריהם
ואנני אפדנה ונטל חילו וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח
העם ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו
ויאמר את רטנו ואת עמו לקח עמו ויקח שש
מאות רכב בחזר וכל רכב מצרים ושלשם על
הנו ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ויהי ישראלים מיד רמה

וירדפו מצרים אחריהם וישלחו אותם חזים על
הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני העל צפון ופרעה הקריח וישלח
בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל
יהוה ויאמרו אל משה הנבבי איך קברים
מצרים למה לנו כלות נמדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו מצרים הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך מצרים לאמר חזל נמנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממותנו
נמדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו
ההיצעו ולא את ישועת יהוה אשר יעשה
לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
הספו לראות עוד עד עולם יהוה ירחם לכם
ואתם תחזשו

ויאמר יהוה אל משה מה הצעק אלי דבר אל
בני ישראל ויסעו ואתה הרים את כנף ונטה את
ידך על הים ונקעהו וישלח בני ישראל בתוך
הים בני ישראל ואלו הנני מוזק את מצרים ונאל
אחריהם ואעבדה בפרעה וטעל חילי ברטון
והפרשיו וידעו מצרים כי אני יהוה מהטון
הפרעה ברטון והפרשיו ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מוחזה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמוד מאחריהם ויטא

בין מוחזה מצרים ובין מוחזה ישראל והענן והחושן
ויאר את הלילה ולא קרה זה את כל הלילה
ויט משה את ידו על הים ויחך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
וינקעו המים וישלח בני ישראל בתוך הים משה
והמים להם חזמה מימינם ומשמאלם וירדפו
מצרים וישלח אחריהם כל סוס פרעה ורכבו
והפרשיו אל תוך הים והי האשמה הנקר וישקף
יהוה אל מוחזה מצרים בעמוד אשוענן והנאל
מוחזה מצרים ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו
בעבדת ויאמר מצרים אלוסה מלפני ישראל כי
יהוה נסחם להם במצרים

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על הים וישם את המים
בתוך האיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכסו
את הרטון ואת הפרשים טעל חיל פרעה

הבאים אחריהם ביום לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו
 ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם וישע
 יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את בוצרים
 ביה על שפת הים וירא ישראל את הים הגדלה אשר עשה יהוה
 בבוצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו	אמר
אשירה ליהוה כי אלהי	אמר
עזי וזמרת יה ויהי לי	אמר
יהוה אליו ואני	אמר
יהוה איש מלחמה יהוה	אמר
מרכבת פרעה וחילו ירהבים	אמר
והגות יכסימו ידו במצולת כמו	אמר
ימינך יהוה נאדרי בכח	אמר
וטרם גאונך תהרס	אמר
תשליח חרנך יאכלמו בקש	אמר
גבנו טבנו	אמר
הפאו תהמות בלב ים	אמר
אחלק שלל תכול אמון	אמר
אריק חרבי תור וישמו ידי	אמר
צללו בעופרת במים	אמר
מזי כמכה באכם יהוה	אמר
נורא תהלילת עשית	אמר
נשית ימינך תבלעמו ארץ	אמר
נהלת בעוז אל נור	אמר
שמעו עמים יר ארון	אמר
אז נבדלו אל ופני	אמר
אינו מואב יאחזמו רעד	אמר
תפל עליהם אימותה	אמר
גדל זרועך ידמו כאבן	אמר
עד יעבר עמך יהוה	אמר
תבאמו ותטעמו בחר מזולתן	אמר
בקהש ארמי מוטנו	אמר
יהוה ימוכך בעלם ועד	אמר
וישב יהוה עליהם את טוי	אמר
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך	אמר

ותקחו מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותלעאן בכל הנשים
 אחריה בתמים ובמוחלת ותעץ להם מרים שירו ליהוה כי אלהי הארץ
 טוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף
 ויצאו אל מדבר שור ויכבו שלשה ימים במדבר ולא מיצאו מים
 ויבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה כי מרים הם עלכאן קרא שמתמרה

וילכו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל
יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו
המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסדו ויאמר
אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר
בעיניו תעשה והאזנה למצותיו ושמרת כל חקיו
כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך
כי אני יהוה רפאך ויבאו

אל משה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים
המרים ויבאו שם על המים ויסעו מאילם ויבאו
כל עדת בני ישראל אל מדבר סיני אשר בין
אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני
לצאתם מארץ מצרים וילינו כל עדת בני ישראל
על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אלהם בני
ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים
בשבתנו על סיר הברזר באכלנו לחם לשבע כי
הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמות את כל
הקהל הזה ברעב ויאמר

יהוה אל משה הנני מוכטייר לכם לחם מן
השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען
אנסנו היטב בתורת ה' אם לא והיה ביום הששי
והבינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום ויאמר משה ואהרן אל כל בני
ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם
מארץ מצרים ובקר וראיתם את כבוד יהוה
בשמימי את הללתיכם על יהוה ויחזנו מרה כי
תלנו עלינו ויאמר משה באת יהוה לכם
בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמוע
יהוה את הללתיכם אשר אהם מליתם עלינו
ויחזנו מרה לא עלינו הללתיכם כי על יהוה
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת
בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמוע אהרן
הללתיכם ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני
ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה
בראש הענן

וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלונת
בני ישראל אל למו אלהם לאמר בין הערבים תאבנו
בשר ובעקר השבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם ויהי בערב והעל השלכו ותכס את
הבחנה ובעקר היתה שכבת הטל סביב למחנה
והעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דבק
בוחספס דבק בטפר של הארץ ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הנה כי לא ידענו מה הוא

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם הַזֶּה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם
לֶאֱכֹלָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ
לִפְנֵי אֹכְלוֹ עֹמֵר לְגִלְגָלֹת מִסֶּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ
לְאִשֶׁר בְּאֵהָלוֹ תִקְחוּ וַיַּעֲשׂוּ כַן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ
הַכֹּרֶסֶה וְהַמְמוּעִיט וַיִּבְרְאוּ בַעֲמֹר וְלֹא הָעֵדִיף הַמִּדְבָּר
וְהַמְמוּעִיט לֹא הִחֲסִיר אִישׁ כִּפְּי אֹכְלוֹ לִקְטוּ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וְלֹא
שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר
וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיִּלְקְטוּ
אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כִּפְּי אֹכְלוֹ וְזֶה הַשְּׂמֹשׁ
וְזֶמֶס וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁלֹשׁ הָעֹמֵר
לְאֹחֹז וַיִּבְאוּ כָל נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה וַיִּגְדְּלוּ לְמוֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה שְׁבִתוֹן שֶׁבֶת
קָדֵשׁ לִיהוָה מִחֹזֵר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אִפּוֹ וְאֵת אֲשֶׁר
תִּבְשְׁלוּ בְשָׁלוֹ וְאֵת כָּל הָעֵדָף הַנִּיחֹז לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
עַד הַבֶּקֶר וַיִּנְיֹחוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
וְלֹא הִבְאִישׁ וְרַמַּה לֹא הָיְתָה בּוֹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְתֶּם
הַיּוֹם כִּי שֶׁבֶת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִבְשְׂאוּ
וְשֶׁבֶת שֶׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְתֶּם וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבֶת
לֹא יִהְיֶה בּוֹ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִשְׂאוּ מִן הָעֵס לִלְקֹט
וְלֹא תִבְשֹׂו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
עַד אֵנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרַתִי יֵאוּ כִּי
יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשְּׁבֶת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יָמִים שֶׁבּוֹ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל יִצְמָא אִישׁ
מִכּוֹקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁבְּתוּ הָעַם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיִּקְרְאוּ בַּיּוֹם יִשְׂרָאֵל אֵת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כּוֹרֵעַ גֹּד
לִבָּן וַיַּעֲמֵמוּ כַּצְּפוּתָה בְּדָבָר וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעֹמֵר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם
לְמוֹעֵן יֵאוּ אֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֲכַלְתִּי אֲתֶם
בְּמִדְבַר הַדְּבָר אֵת אֲתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אֲהֲרֹן קוּ צַוְנָת אַחַת וְהָן שְׂמֵה מִלֹּא
הָעֹמֵר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם
כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיִּנְיֹחוּ אֲהֲרֹן לִפְנֵי
הָעֵדָה לְמִשְׁמֶרֶת וַצִּוֵּי יִשְׂרָאֵל אֹכְלוּ אֵת הַמִּזֵּן
אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשְׁבֵת אֵת הַמִּזֵּן
אֹכְלוּ עַד בָּאָם אֶל קֵצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן וְהָעֹמֵר

עֲשֵׂרִית הָאֵיפָה הוּא

וַיִּסְעוּ כָּל עַדְתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַר סִינַי לְמִסְעֵיהֶם
עַל פְּי יְהוָה וַיִּחַנּוּ בְּרַפְיָדִים וְאִין מִיָּם לְשֶׁתַּת הָעַם
וַיִּרְבּוּ הָעַם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תֵנוּ לָנוּ מִיָּם וְנִשְׁתַּדֵּה
וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה תְּרִיבוֹן עִמָּדִי מַה תִּגְמוֹן אֵת
יְהוָה וַיִּצְמָא עַם הָעַם לַמַּיִם וַיִּלֶּן הָעַם עַל מֹשֶׁה

וילאמר למה זה העליתנו כומצרים להביא אתי
ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל יהוה
לאמר כוה אעשה לעם הזה עוד מועט וסקבלני
וילאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך
מזקני ישראל ומנח אשר הכית בואת היאר קח
בירך והלכת הגוי עמך לפניך שם על הצור במדבר
והכית בצור ויצאו ממונו מים ושתה העם ויעש כן משה
לעניי זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה
על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר

היש יהוה בקרבנו אם אין

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם וילאמר
משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם
בעמלק מחור אובי צבא על ראש הגבעה ומטה
האלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו
משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עמו
ראש הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וידי משה
טובים ויקחו אבן ושיימוו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו לפני חרב

וילאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
ושים באזני יהושע כי מזה אמונה את זכר
עמלק מתחזת השמים ויבן משה מזבח ויקרא
שמו יהוה נסי וילאמר כי יד על כס יה מכלחמה
ליהוה בעמלק בדרך הר

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר
עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי הוציא
יהוה את ישראל מכמצרים ויקח יתרו חתן משה
את צפורה אשת משה אחת שלוחיה ואת שני
בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר היתה
בארץ מצרים ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי
בעצרי ויצלתי מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה
ובני ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה
שם הר האלהים וילאמר אל משה אני חתן יתרו
הא אלך ואשתך ושני בניה עמך ויצא משה
להראות חתנו וישתחו וישקו כי וישאלו איש
לרעהו לשלום ויבאו האהבה ויספר משה לחתנו
את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת
ישראל את כל התנאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם יהוה ויחד יתרו על כל העושה אשר
עשה יהוה לישראל אשר הצילנו ממצרים

וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם
מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעֲהַ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם
מִתַּחַת יַד מִצְרַיִם עֵתָּה יִדְעֵתִי כִּי גִדְוֹל יְהוָה
מִכָּל הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל־יְהוָה
וַיִּקַּח יְהוָה חֶזֶק מִשֵּׁה עֲלֵה וְחַזְקִים לֵאלֹהִים וַיֵּצֵא
אֶתְכֶם מִן־מִצְרַיִם וַיִּקְרָא לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־כֹּחַ עִם־חֶזֶק מִשְׁכָּן
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיְהִי מִמְחֵרָה וַיֵּשֶׁב מִשֵּׁה לִשְׁפָט
אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל־מִשְׁכָּן הַבְּקָר עַל־
הָעֵרֶב וַיִּרְא חֶזֶק מִשֵּׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר יָצָא
עֲשֵׂה לְעַם וַיֹּאמֶר מֶה הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵתְכֶם
עֲשֵׂה לְעַם מִדּוּעַ אֵתְכֶם יוֹשֵׁב לַבְּדֹד וְכָל־יְהוָה
יָצָא עֲלֵיךְ מִן־בְּקָר עַד־עֵרֶב וַיֹּאמֶר מִשְׁכָּן
לְחַזְקוֹ כִּי יֵצֵא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים כִּי יֵהְיֶה
לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֵתִי בֵּין אִישׁוֹ בֵּין רֵעֵהוּ
וְהוֹרַעְתִּי אֶת־תְּהֵי הָאֱלֹהִים וְאֵת הַזֹּרֵתִי וַיֹּאמֶר
חֶזֶק מִשֵּׁה אֵלַי לֹא טוֹב הַדְּבַר אֲשֶׁר אֵתְכֶם עֲשֵׂה
בְּכָל־תְּהֵי אֵתְכֶם וְגַם הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ טוֹב
כִּבְדֹּד מִמֶּךָ הַדְּבַר לֹא הוֹנֵל עֲשֵׂהוּ לַבְּדֹד עֲלֵיךְ
שָׁמַע בְּקֻלִּי אִשְׁעָן וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הַזֶּה אֵתְכֶם
לְעַם מִוֹל הָאֱלֹהִים וְהוֹצֵאת אֵתְכֶם מִן־מִצְרַיִם
אֶל־הָאֱלֹהִים וְהוֹצֵאתֶם אֶתְכֶם אֶת־הַזֹּרֵתִי וְאֵת־
הַזֹּרֵתִי וְהוֹרַעְתֶּם לָהֶם אֶת־הַדְּבַר יִכְלֹוּ הַזֹּרֵתִי
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ וְאֵתְכֶם תִּחְזַק מִכָּל־יְהוָה
אֲנֹשִׁי חַיִּל יֵרָא אֱלֹהִים אֲנֹשִׁי אֵתְכֶם שֵׁנָה וְנִשְׁעַ
וְשִׁמַּת עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֲלֻפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי
חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשִׁפְטוּ אֵת־הָעָם בְּכָל־עֵת
וְהִיָּה כָּל־הַדְּבַר הַזֶּה יֵהְיֶה אֵלַי וְכָל־הַדְּבַר
הַקָּטָן יִשְׁפָטוּ הֵם וְהַקָּל מֵעֲלֵיךְ וְהִשְׁאֹ אֵתְכֶם
אֵת־הַדְּבַר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצֹדֵק אֱלֹהִים וְכָל־עַמּוֹ
וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מִקְוֹתָ יֵצֵא בְּשֵׁךְ־יְהוָה
וַיִּשְׁמַע מִשֵּׁה לְקוֹל חֶזֶקוֹ וַיַּעַשׂ כָּל־אֲשֶׁר אָמַר
וַיִּבְחַר מִשֵּׁה אֲנֹשִׁי חַיִּל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם
רֵאשִׁים עַל־הָעָם שְׂרֵי אֲלֻפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי
חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשִׁפְטוּ אֵת־הָעָם בְּכָל־
עֵת אֵת־הַדְּבַר הַקָּשֶׁה יֵהְיֶה אֵת־מִשֵּׁה וְכָל־
הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפָטוּ הֵם וַיִּשְׁלַח מִשֵּׁה אֶת־חֶזֶקוֹ
וַיִּתֵּן לוֹ אֶל־אֲרֵצוֹ

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאתָ מִן־יִשְׂרָאֵל מֵאֵרֶץ
מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים
וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיִּתְּנוּ בְּמִדְבָּר־סִינַי וַיִּתֵּן שֵׁם
יִשְׂרָאֵל בְּצֹדֵק הַדְּבַר וּמִשֵּׁה עֲלֵה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
אֵלַי יְהוָה מִן־הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל

והייד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואנא
אתכם אלי ועתה אם שמעו תשמעו בקולי
ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה ממלכת
העמים כי לי כל הארץ ואדם תהיו לי
ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר
דבר אל בני ישראל ויבא משה ויקרא
לזקני העם ושם לפניהם את כל הדברים האלה
אשר צוה יהוה ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי
העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם כך יאמינו לעולמם ויגד משה את דברי
העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה לך אל
העם וקדשתם היום ומחר וטבטו שמעו אתם
והיו זכרים ליום השלישי כי היום השלישי יהוה
יהוה לעיני כל העם על הר סיני והגבולת
את העם סביב לאמר השמרו לכם ענות בתי
ונצו בקצתו כל הנצו בהר מות ימורתי לא
תצו בו יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם
גמלה אם איש לא יחיה במשך היכל גמלה
יעלו בהר וירד משה מן ההר אל העם ויקרא
את העם ויטבטו שמעתם ויאמר אל העם
היו זכרים לשלשה ימים אל תישו אל אשה
ויהי היום השלישי בהיית הבקר והיה קנה
וצרקים וענן כסוד על ההר וקל שפר חזק מאד
ויחזר כל העם אשר במחנה ויבא משה את
העם לקראת האלהים מן המחנה וידרשו
בתחתית ההר והר סיני עשן ככלו כנפי אשר
ירד עליו יהוה באש ויעל עשן מעשן הנשן
ויחזר כל ההר מאד והיה קול השפר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול
וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא
יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה ויאמר
יהוה אל משה רד העד בעם פן ירסו את יהוה
בראות ונפל ממורנו וגם הנהלים הגשמים אל
יהוה והקדשו פן יפרץ בהם יהוה ויאמר
משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר
סיני כי אתה העדתה לנו לאמר הגבל אתה
וקדשתו ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה
ואהרן עמך והנהלים והעם אל ירסו לעלות
אל יהוה פן יפרץ גם וירד משה אל העם

ויאמר אלהים

וידבר אלהים את כל

הדברים האלה לאמר

אנכי

יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מצבה
עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא
תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בעמים ממעל
ואשר בארץ כותחת ואשר במים כותחת לארץ לא
תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
אל קנא פקד עון אבת על בנים על שני דורים
ועל רביעים לשנאי ועשה הסוד לאנפים לאהבי
ולשמרי מצותי

לא תשא את
שם יהוה אלהיך לשוא כי לא יקח יהוה את
אשר ישא את שמו לשוא

זכור את יום השבת לקדשו ששה ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובהנך
עבדך ואמתך ובהמותך ודור אשר בשעריך
כי ששה ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ את הים ואת כל אשר הם ויום היום
השביעי על כן ברוך יהוה את יום השבת
ויקדשהו

כבוד את אלהיך ואת אמן
למען ירכון ימין על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תרננה
תאמר

הענה ברעך עד שקו
החמד בית רעך
החמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו
וכל אשר לרעך

וכל העם ראים את הקובת ואת הכפידים ואת קול
השפיר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו
מרתק ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ולשמע
ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי בעבור נסות אלהים הוא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם למה לר
החטאו ויעמד העם מרתק ומשה נגש אל הערפל
אשר עם האלהים ויאמר יהוה אל

משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מת
השמים דברתי עמכם לא תעשו אתי אלהי כסף
ואלתי זהב לא תעשו לכם מצבת אדמה תעשו
לי ובהות עלי את עולתי ואת שלמתי את אלהי
ואת בקרתי בכל המקום אשר אזכיר את שמי
אבוא אליך וברכתיך ואם מצבת אלהים תעשו
לי לא תבנה אתה כי הרבה תנקה עליה

ותחללה ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא
תולה ערוך עליו

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקחו
עבד עברי שש שנים יעבד ושבעת יצא לחפשי
וזם אם גופו יצא גופו יצא אם בעל אשה הוא
ויצא אשתו עמו אם אדניו יתן לו אשה וילד
לו זנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניו
והוא יצא גופו ואם אמר יאמר העבד אהבה
את אדני את אשה ואת בניו לא יצא לחפשי
והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל ה' ואל
אל המזוזה ורצע אדניו את אהו במרצע ועבדו
לעלם

ימכר איש את בתו לאמה לא תצא נשאת העבדים
אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעבדו ויפדו
לעם זכרי לא ימשל למכרה בבגדו ג' ימים
לבנו ייעדנה כמשפט הבעות יעשה לה אדם
אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא ירצע
ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצארה זנים אין
כסף

ימנה ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו
לך מקום אשר יום שמה

ידו איש על רעהו להרצו בערמה מעם מזבחי
תקוחו למות

ואמו מות יומת

והמצא בידו מות יומת

אביו ואמו מות יומת

אנשים והבה איש את רעהו באבן או באגרוף
וכא ימות ונפל לחושכה אם יקום והתהלך בחייו
על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא
ירפא

איש את עבדו או את אמתו בשבע ומת הוחת
ידו נקם נקם אך אם יום או יומים יעמד לא יקם
כי טספו הוא

והוא אשה גרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון
ענוש וענוש כאשר ישית עליו בעל האשה והיה
בפלהים ואם אסון יהיה ותחתה נפש תחת נפש עיני
תחת עיני שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל

מיה תחת מיה פצע תחת פצע חבורה תחת
חבורה

וכי יכה איש את עיני
עבדו או את עיני אמתו ושחתה לחפשי יעל חמו
תחת עינו ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחו תחת עינו

וכי יגזח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל
השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי וגם
שור נזח הוא מתמל שלשים והועד בבעליו ולא
ישמרנו והמיה איש או אשה השור יסקל וגם
בעליו יומת אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו
ככל אשר יושת עליו או בן יגזח או בדת יגזח
כמשפט הזה יעשה לו אם עבד יגזח השור או
אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור
יסקל וכי יפתח איש בור

או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שכנה שור
או חמור בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו
והמת יהיה לו וכי יגזח

שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור
הזי ודעו את כספו וגם את המת יחזון או גודע
כי שור נזח הוא מתמול שלשים ולא ישמרנו
בעליו שלם ישלם שור תזחת השור והמת יהיה
לו כי יגזח איש שור או שנה

וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תזחת השור
וארבע צאן תזחת השה אם במזחורת ימצא הגזע
והכה ומת אין לו דמים אם זרחה השמש עליו
דמים לו שלם ישלם אם אין לו וגמור בגזרתו
אם המצא תמצא בידו הגזבה מושור עד חמור
עד שנה חיים שלם

וכי יגזח איש שדה או כרם ושלח את בעורו
בער השדה אחר מוטב שדהו ומוטב כרמו
ישלם כי תצא אש ומצאה קנים

ולאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם
המבער את הבערה

יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגם
הבית האיש אם ימצא הגזע ישלם שלים אם
לא ימצא הגזע ונקרה בעל הבית אל האלהים
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו על כל דבר
פסע על שור על חמור על שנה על שלמה על
על אבודה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים
וגם דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם
שלם לרעהו

יתן איש אל רעהו חמור או שור או שנה וכל
ההמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראיה
שבעת יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם ואם
יגזח מועמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יבאדו
עד הטרפה לא ישלם

וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מות בענין
אין עמו שלם ישלם אם בעליו עמו לא ישלם אם
שכיר הוא בא בשכרו

יפתה איש בתולה אשר לא אר שגה וישע
עמה מהר ינהרנה לו לאשה אם מצא
יבאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
בתולה

מכשפה לא תהיין

טל שכב עם בהמה מות יומת

לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו וגר לא תהיין

ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים כול

אלמנה ויתום לא תענון אם ענה תענה אלו טי

אם צעק יצעק אלו שמוע אשמוע צעקתו וזרה

אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות

ובניכם יתמים

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא יהיה

לו כנשה לא תשיכון עליו נשך אם חבל תחבל

שלמות רעך עוד בא השמש תשיבונו לו כי

דוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה

ישכב והיה כי יצעק אלו ושמעתי כי חנון

אני

אלהים לא תקלל נשיא

בעמך לא תאר מלאתך ודמעך לא תאחר כבוד

היך תתן לי כן תעשה לשרך לציאנך שבעת

ימים יהיה עם אמו היום השמיני תתנו לי ואש

קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו

ככלב תשלכנו אתו

לא תשא

שמוע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עוד

חמוס לא תהיה אחרי רבים ברעת ולא תענה

על רב לנשת אחרי רבים להטת ודל לא תהיון

ברייבו

כי תפגע שור איבך

או חמור תעה השב תשיבונו לו

הראה חמור שלחך רבץ תחת משיאו וחדלת מעוז

לו עזב תעזב עמו

לא תגיד משפט

אבינך בריבו מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל

תהרה כי לא אצדיק רשע ושחז לא תקח טי

השחז יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים וגר לא

תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם

בארץ מצרים ושש שלים תזרע את ארצך ואספת

את תבואתה והשביעת תשמענה ונששתה ואכלו

אבני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה

לכרמך כזיתך ששת ימים תעשה מעשיך וביום

השביעי תשבת כמוען ינוח שורך וחמורך ונפש

בן אמתך והגר ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו

ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע ענין
פיר שלש רגלים תתג לי בשנה את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך
למועד חדש האביב כי בו יצאת מצרים ולא
ידאו פני ריבם וחג הקציר בכורי מעשיך אשר
תורע בשדה וחג האסף בשעת השנה באסף את
מעשיך מזן השדה שלש פעמים בשנה יראו
כל זכורך אל פני הארון יהיה לא תבזז על חמץ
דם זבחי ולא ילחץ חלב חגי עד בקר ראשונה
בכורי אדמתך תוציא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו

יהוה אלהי שלח מלאך לפניך לשמור בדרך
ולתבואך אל המקום אשר תצאת השמר מפניו
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעם
כי שמו בקרבנו כי אם שמוע השמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבת את אהיך וצרת
את צרריך כי יתן מלאכי לפניך והביאך אל
האמורי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי
והחזרתיו לא תשתחוו לאלהיהם ולא תעבדם
ולא תעשה כמעשיהם כי הרס התרסם ושבן
תשבר מצבתיהם ועבודתם את יהוה אלהיכם
וזר את לחמך ואת מימך והסרת מחנה
מקרבך לא תהיה משכנה ועקרה

בארצך את מספר ימך אמלא את ארצך
אשלה לפניך והמהי את כל העם אשר תבא
בהם ותתתי את כל אהיך אליך ערף ושכחת את
הצרעה לפניך וצרעה את החוי את הכנעני ואת
החתי מלפניך לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן
תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה מעט
מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפריה ותחלה את
הארץ ושתי את גבולך כיום סוף ועד ים פלשתים
ובמדבר עד הנגב כי אתן בידכם את שבי הארץ
וגרשתמו מפניך לא תטרת להם ולא תהיה להם ברית
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך ליהי תעבד את
אלהיהם כי יהיה לך כמוקש

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן גרם
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
ברחוק ותגש משה לנבו אל יהוה והם לא יגשו
והעם לא יעלו עמו ויבא משה ויספר לעם את כל
דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול
אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה לעשה
ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר

ויבן מזבחת הוזה ההר ועתים עשרה מצבדתי
לשנים עשר שבטו ישראל וישלח את נערי בני
ישראל ויעלו עלת ויבחו זבחים שלמים ליהוה
פרים וקחז משה חצי הדם ושם באהנת וזצני
הדם זרק על המזבח ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע ויקחז משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל
כל הדברים האלה ויעל משה ואהרן וזצני
ואבניהוא ושבעים מזקני ישראל ויראו את אלה
ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנות הספיר
וכעצם השמים לטהר ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו את האלהים ולאכלו
ושיתו ויאמר יהוה אל משה עלת

אלי ההרה והיה שם ואתה לך את לוחת האבן
והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם וקם
משה ויהושע משירתו ויעל משה אל הר
האלהים ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד
אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחזר עמכם מי
בעל דברים יצא אלהם ויעל משה אל ההר וינס
הענן את ההר וישבן כבוד יהוה על הר סיני
וינסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום
השביעי מתוך הענן ומראה כבוד יהוה כאש
אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל ויבא משה
מתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי ואת התרומה אשר תקחו
מאתם זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים שמן למאר בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים אבני שהם ואבני מלאים לאפי
ולחשן ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל
אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת
תבנית כל כליו וכן תעשו ועשו

ארון עצי שטים אמותים וחצי ארבו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית אתו זהב טהור מבית
ומחוץ תצפנו ועשית עליי זה סביב ויצקת כו
ארבע טבעות זהב ונתתה על ארבע פלמתי ושתי
טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו
השנית ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב

והבאת את הדדים בטבעת על שלמה הארץ
לשאת את הארץ בהם בטבעת הארץ יהיו
הדדים לא יסרו כמנו ונתת אל הארץ את העדות
אשר אתן אליך ועשית טפח רחמי ועשית
אמתים וחצי ארבה ואמה וחצי רחמי ועשית
ענים כרבים זהב מקשה העשית אתה משני
קצות הנפרת ועשית כרוב אצות מקצה מזה
וכרוב אצות מקצה מזה בין הנפרת העשו את
הכרובים על שני קצותיו והיו הנפרתים פרשי
טופים למעלה סכנים טופים על הנפרת
ופניהם איש אל אחיו אל הנפרת יהיו פני
הכרובים ונתת את הנפרת על הארץ כמקשה
ואל הארץ נתת את העדות אשר אתן אליך
ונעדתי לך שם ונערתי אתן מעל הנפרת מבין
שני הכרובים אשר על ארון העדות אתה אשר
אצות אתן אל בני ישראל

ועשית שלחן עצי שטים אמותים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמחו וצפית אתו זהב טהור
ועשית לו זר זהב סביב ועשית לו מסגרת טפח
סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב ועשית לו
ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעת על ארבע
הפאת אשר לארבע רגליו לעמת המסגרת תהיה
הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן ועשית
את הדדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם
את השלחן ועשית קערותיו ונפתיו וקשותיו ומנקהתיו
אשר יסך בהן זהב טהור העשית אתם ונתת על
השלחן לחם פנים לפני המיד

ועשית מזרת זהב טהור מקשה תיעשה המזורה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה כמזנה יהיו
וששה קנים יוצאים ממצדיה שלשה קני מזרה
מצדה האחד ושלושה קני מזרה מצדה השני
שלשה גביעים מושקדים בקנה האחד כפתר
ופרח ושלושה גביעים מושקדים בקנה האחד
כפתר ופרח כן כשעשת הקנים היצאים מן
המזרה ובמזרה ארבעה גביעים מושקדים
כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני הקנים כמזנה
וכפתר תחת שני הקנים כמזנה וכפתר תחת שני
הקנים כמזנה לשעשת הקנים היצאים מן המזרה
כפתריהם וקנתם כמזנה יהיו כלה מקשה אחת זהב
טהור ועשית את צרתיה שבעה והעבית את צרתיה
והאיר על עבר פניה ומכקוניה ומחתתיה זהב טהור
כבר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה

וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה
בהר ואת המשכן תעשה עשר
יריעת שש בשזר ותכלת וארגמן ותלעת שני
כרבים מעשה וזשב תעשה אתם ארך היריעה
האחת שמונה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת חמש
היריעת תהיין חזרת אשה אל אחת וחמש
יריעת חזרת אשה אל אחת ועשית ללאת
הכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחזרת
וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה בחזרת
השנית חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת
וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר
במחזרת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחת
ועשית חמשים קרסי זהב וחזרת את היריעת אשה
אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד ועשית
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת תעשה אתם ארך היריעה האחת שלשים
באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
אחת לעשתי עשרה יריעת וחזרת את חמש
היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את
היריעה הששית אל מוכ פני האהל ועשית
וחמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה
בחזרת וחמשים ללאת על שפת היריעה החזרת
השנית ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת
את הקרסים בללאת וחזרת את האהל והיה
אחד וסרוח העדף ביריעת האהל וזני היריעה
העדפת הסרוח על אחרי המשכן והאמה מזה
והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה
סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו ועשית
מכסה לאהל ערת אינם מאר מים ומכסה
ערת חמשים מלמעלה

ועשית את הקרשים למשכן עזי שטים עמודים
עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב
הקרש האחד שתי ידות לקרש האחד משלבת
אשה אל אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן
ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת
צנה תימנה וארבעים אדני כסף תעשה תחת
עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידותיו ועני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ותצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים
קרש וארבעים אדניהם כסף עני אדנים תחת
הקרש האחד ועני אדנים תחת הקרש האחד

ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים
ושני קרשים תעשה למוקצעת המשכן
צירכתיים ויהיו תאכזם מלמטה ויחדו יהיו
תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה
לשניהם לשני המוקצעת יהיו והיו שבגד
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני
אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש האחר ועשית בריוחם עצי שטים
חמשה לקרשי צלע המשכן האחד וחמשה
בריוחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
בריוחם לקרשי צלע המשכן לירכתיים ימה
והבריות התיכן בתוך הקרשים מנרות מן הקצה
אל הקצה ואת הקרשים תצפה זהב ואת
טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריוחם וצפית
את הבריוחם זהב והקמת את המשכן כמשפטו
אשר הראית בהר ועשית

פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
מעשה חשב יעשה אתה כרבים ונתתה אתה
על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וידיהם
זהב על ארבעה אדני כסף ונתתה את הפרכת
תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את
ארוץ העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש
ובין קדש הקדשים ונתת את הכפרות
על ארוץ העדות בקדש הקדשים ושמת את
השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה צפה
השלחן על צלע המשכן הימנה והשלחן תתן
על צלע צפון ועשית מסך כפתח האהל
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה
רקם ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית
אתם זהב וידיהם זהב ויצקת להם חמשה אדני
חמשת ועשית

את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש
אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות
קמחו ועשית קרנתיו על ארבע פנותיו מזבחו
תהיין קרנתיו וצפית אתו חמשת ועשית סירתיו
כדשני ויעיו ומזרקתיו ומזבחתיו ומזבחתיו לכל
כליו תעשה חמשת ועשית לו מכבד מעשה
רשת חמשת ועשית על הרשת ארבע טבעות
חמשת על ארבע קצותיו ונתתה אתה תחת
טרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי
המזבח ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים
וצפית אתם חמשת והובא את בדין בטבעת

והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו
גבוב לזאת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר
כן יעשו ויעשית את חצר

המשכן לפאת צב הימנה קלעים לחצר שש
משור מאה באמה ארך לפאת האחת ועמדיו
עשרים ואדניהם עשרים וחשת וזי העמודים
וחשקיהם כסף וכן לפאת צפון בארך קלעים
מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים
חשת וזי העמודים וחשקיהם כסף ורחב החצר
לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה ורחב החצר לפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה וחמש עשרה אמה קלעים
לכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ולכתף
השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה
ואדניהם שלשה ולשער החצר מסך עשרים
אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה
רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה כל עמודי
החצר סביב מחשקים כסף וזיהם כסף ואדניהם
חשת ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים
בחמשים ונקמה חמש אמות שש משור ואדניהם
חשת לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדו
וכל יתדת החצר חשת ואתה

תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
נתיה למאור להעלות נר תמיד באהל מועד
מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן
ובניו מערב עד בקר לפני יהוה תקת עולם
לדורתם מאת בני ישראל ואתה

הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אכעזר
ואיתמר בני אהרן ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת ואתה תדבר אל כל חכמי לב
אשר בלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן
לקדשו לכהנו לי ואכלה הבגדים אשר יעשו
זשן ואפוד ומעיל וכתנת השבץ מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ובניו לכהנו לי
והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן
ואת תולעת השני ואת השש

ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משור מעשה חשב עתי בתפת חכרת יהיה
לו אל שני קצותיו וחבר וחשב אפדתו אשר עליו
כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משור ולקחת את עתי אבני שדהם

ופתחת עליהם שמות בני ישראל ששה משמותם
על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים
על האבן השנית כתולדותם מעשה חרש אבן
פתוחי זתם תפתח את שתי האבנים על שמות בני
ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם ושמות
את שתי האבנים על כתפת האפר אבני זכרון לבני
ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרון ועשית משבצת זהב
ושתי שרשרת זהב טהור כגבולת תעשה אתם
מעשה עבד ונתתה את שרשרת העבדת על
המשבצת ועשית חשן משפט
מעשה חשב כמעשה אפר העשנו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משור תעשה אתו
רצוע יהיה כפוכ זרת ארכו וזרת רחבו ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה
וברקת הטור האחד והטור השני נפר ספיר
ויהלם והטור השלישי לשם שבו ואחל מה והטור
הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו
במלואתם והאבנים תהיין על שמת בני ישראל
שתיים עשרה על שמותם פתוחי זתם איש על
שמו תהיין לשני עשר שבט ועשית על החשן
שרשת גבולת מעשה עבד זהב טהור ועשית על
החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות
על שני קצות החשן ונתתה את שתי עבדת הזהב
על שתי הטבעות אל קצות החשן ואת שתי
קצות שתי העבדת התן על שתי המשבצות
ונתתה על כתפות האפר אל מול פניו ועשית שתי
טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה ועשית שתי
טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד
מלמטה ממוכ פניו לעמת מחברתו ממוכל לחשב
האפוד וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת
האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא
יזה החשן מועל האפוד ונשא אהרן את שמות בני
ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרון לפני יהוה תמיד ונתת אל חשן המשפט
את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו
לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על
לבו לפני יהוה תמיד ועשית את

מעיל האפוד כליל תכלת והיה פי ראשו בתוכו
שפה יהיה לפני סביב מעשה ארג כפי תחרה
יהיה לו לא יקרע ועשית על שוליו רמזי תכלת

וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמוני זהב בתוכם סביב פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה וביצאתו ולא ימות ועשית ציצף זהב עהור

ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המזנפת אל מול פני המזנפת יהיה והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד כרצון להם לפני יהוה ושבצת הכתנת שש ועשית במזנפת שש ואבנע תעשה מעשה רקם וכבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולורעו אחריין וזה הדבר

אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואיכם עגים תמיימם וכיחם מזנות וחלת מצת כלולת בשמן ורקיקי מזנות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האיכם ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפרת לו בחשב האפד ושמת המזנפת על ראשו ונתת את זר הקדש על המזנפת ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לזקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הבליית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה ואת בשר הפר

ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה.
חטאת הוא ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל ושחטת את האיל
ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב ואת האיל
תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נדחיו
ועל ראשו והקטרת את כל האיל המזבח עלה
הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא ולקחת את
האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על
הנגר אהרן ועל תנוך אהרן ובניו הימנית ועל בהן
ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם
על המזבח סביב ולקחת מן הדם אשר על המזבח
ומשמך המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל
בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו
ובגדי בניו אתו ולקחת מן האיל החלב והאליה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת שוק
הימין כי איל מלאים הוא וכבר לחם אחת וחלת
לחם שכן אחת זרקה אחד מסל המצות אשר
לפני יהוה ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו
והנפת אתם תנופה לפני יהוה ולקחת אתם מידם
והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני
יהוה אשה הוא ליהוה ולקחת את החזה מאיל
המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה
והיה לך למנה וקדשת את חזה התנופה ואת שוק
התרומה אשר הניף ואשר הורם מאיל המלאים
מאשר לאהרן ומאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו
לחם עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא
ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם
תרומתם ליהוה ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו
לבניו אזריו כמשחה בהם ולמלא בהם את ידם
שבעת ימים ילבעם הכהן תחתיו מבני אשר
יבא אל אהל מועד לשרת בקדש ואת איל
המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש
ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר
בסל פתח אהל מועד ואכלו אתם אשר כפר
בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי
קדש הם ואם יתר מבשר המלאים ומן הלחם עד
הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש
הוא ועשית לאהרן וכלביו כבה בכל אשר צוית
אתכה שבעת ימים תמלא ידם ופר חטאת תעשה
ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו

ומשחת אתו להקדשו שבעת ימים הנבחר על
המוצא וקדשה אתו והיה המוצא קדש קדשים
כל הנגע במוצא יקדש
ועל
אשר תעשה על המוצא כבשים בני שנה שנים
ליום תמיד את הכבש האחד תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים ועשרן סלת
בלול בשמן כתיב רבע ההין ונסך רביעת ההין
יון לכבש האחד ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים במוצא הבקר ובנסכה תעשה לה כדית
ציוח אשה ליהוה עלת תמיד לדרתכם פתחו את
מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר
אליו שם ונעדתו שמה לבני ישראל וקדש
בכבדו וקדשתי את אהל מועד ואת המוצא ואת
אהרן ואת בניו אהרן לכהן לי ושכנתי בתוך בני
ישראל והייתי להם לאלהים וידעו כי אני יהוה
אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

ועשית מוצא מקטר קטרת עצי שטים תעשה
אתו אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמותיו
קמתו ממוצו קרנתיו וצפית אתו זהב טהור אהרן
אגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר
זהב סביב ושתי נבעת זהב תעשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה
לנתיים לנדיים לשאת אתו בהמה ועשית את
הנדיים עצי שטים וצפית אתם זהב ונתתה
אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני
הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה
והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנזרת יקטירנה ובהעלת אהרן
את הנזרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתכם לא תעלו עליו קטרת זרה
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו וכפר אהרן
על קרנתיו אונת בשנת מדם וטאת הנפרים
אונת בשנה יכפר עליו לדרתכם קדש
קדשים הוא ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נוף בפקד
אתם זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרוכה ליהוה כל העבר על הפקדים מבן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לא ירבה

והדל לא ימעיט ממוחצית השקל כדת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתיכם ולקחת אדת כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על נפשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיור נחשת
וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שמה מים ורחצו אהרן ובניו ממנו
את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל
מועד ורחצו מים ולא ימותו או בגשתם אל
המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה ורחצו
ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה להם חק עולם
לו ולזרעו לדרתם

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח כר בשמים
ראש כור דרור תמוש מאות וקנמן בשם מוחציתו
חמושים ומאתים וקנה בשם חמושים ומאתים וקנה
תמוש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין ועשית
אתו שמן משחה קדש רקח מרקחת מעשה רקח
שמן משחה קדש יהיה ומשחת בו את אהל מועד
ואת ארון העדת ואת השכונן ואת כל כליו ואת
המזרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו וקדשת
אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש ואת
אהרן ואת בניו תמשחו וקדשת אתם לכהן כיו
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחה קדש
יהיה זה לי לדרתים על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה
לכם איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על
זר זכרת מעמיו

וידבר יהוה אל משה לאמר וישחלך
וחלבה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה ועשית
אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממולח טהור
קדש ושחקה ממנה הדק ונתתה ממנה לפני
העדת באהל מועד אשר אועד כך שמה קדש
קדשים תהיה לכם והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה כך
ליהוה איש אשר יעשה כמהו להריות בה זכרת
מעמיו

וידבר יהוה אל משה לאמר
ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה ואנולא אתו רוח אלהים בזכמה ובתכונה
וצרעה ובכל מלאכה לחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת ובזרשת אבן למלאה

ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה ואני הנה
נתתי אתו את אליאם בן אחיסמך למטה דן
ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר
צויתך את אהל מועד ואת הארץ לעדת ואת
הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל ואת
השלוח ואת כליו ואת המטה הטהרה ואת כל
כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה ואת
כל כליו ואת הכיור ואת כנו ואת בגדי השדר ואת
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש
ככל אשר צויתך יעשו

ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר אל
בני ישראל לאמר אך את שבתו תשמרו כי
אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני
יהוה מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש
הוא לכם מזולתיה מות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת
שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום
השבת מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לדרתם ברית עולם ביני ובין
בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש

אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוחות
העדת לוחות אבן כתובים באשבע אלהים וירא
העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם
על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
יכנו לפניהנו כי זה משה האיש אשר העבנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו ויאמר אלהים אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם
ועלתים והביאו אלי ויתפרקו כל העם את
נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן ויקח
מידם ויצר אתו בחרט ויששדו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העבדך
מארץ מצרים וירא אהרן ויבן מזבח לפניו
ויקרא אהרן ויאמר זג ליהוה בחר וישכימו
במחרת ויעלו עלת ויאשו שלמים וישם העם
לאכל ושתו ויקמו לצחוק

וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחדת עמך
אשר העלית מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך
אשר צויתם עשו להם עגל מסכה ויעתחו לו

ויבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים ויאמר יהוה אל משה
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף
הוא ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
אותך לגוי גדול ויחל משה את פני יהוה
אלהיו ויאמר למה יהוה יחר אפי בעמך
אשר הוצאת מארץ מצרים בנות גדול וכי
חוקה למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
להר אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להם בך והדבר אלהם ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרת
אתן לזרעכם ונחלו לעלם וינחם יהוה על הרעה
אשר דבר לעשות לעמו

ויפן וירד בושע מן ההר ושני לוחי העדת בידו
לוח כתבים משני עבריהם לוח ומוזה הם
כתבים והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא וזרות על הלוחות וישמע
יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה
קול מלחמה במחנה ויאמר אין קול עינות
גבורה ואין קול ענות וחלופה קול ענות אנכי
שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את
העול ומחללת ויחר אף משה וישלך מידו את
הלוחות וישבר אתם תחת ההר ויקח את העול
אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דבק
יחר על פני הנזים וישק את בני ישראל
ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה
כי הוצאת עליו תטאה גדולה ויאמר אהרן
אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי
טועה הוא ויאמרו לי עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היתה
לנו ויאמר להם למי זה התפרקו וידענו כי
לאשכנתו באש ויצא העול הזה וירא משה
את העם כי פרע הוא כי פרעו אהרן
לשמעיה בקמיהם ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליהוה אלהי ויאספו אליו
כל בני לוי ויאמר להם בנה אבן יהוה
אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עטרו
ושומו משער לשער במחנה ויהרגו איש
את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו

ויעשו בני לוי כדבר משה ויפלו מן העם
ביום ההוא כשלושת אלפי איש ויאמר משה
כולאו ידכם היום ליהוה כי איש עמו
ונאחזיו וכתת עליכם היום ברכה ויהי כמחנה
ויאמר משה אל העם חטאתם חטאתם חטאתם
גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד
חטאתכם וישב משה אל יהוה ויאמר אל
חטאת העם הזה חטאת גדלה ויעשו להם
אלהי זהב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין
מחתי לא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה אל
משה מי אשר חטא לי אמונתי מספרי ועתה לך
נזה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאני
לך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם
ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל
אשר עשה אהרן

יהוה אל משה לך עלה מזה אלה ויהי העם
אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר
ישבעתי לאבותיהם לאיחזק וליעקב לאמר
לדורך אתנה ושכחתי לפניך מלאך וגרשתי
את הכנעני האמרי והחיתי והכנעני והחזי והיטסי
אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
כי עם קשה ערף אלה פן אטלך בדרך
וישמוע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו
ולא שמו איש עדין עליו ויאמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע
אחד אעלה בקרבך וכליתך ועתה חזר עדין
מעליך ואדעה מה אעשה לך ויתנצלו בני
ישראל את עדים מזה חזר חזרה וקח את
האהל וטת לו מחוץ למחנה הדחק מן המחנה
וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה ישא
אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה והיה כעצת
משה אל האהל יקומו כל העם וישבו איש פתח
אהלו והביטו אחרי משה עד בא האהל והיה
טת משה האהל ירד עמוד הענן ועמד פתח
האהל ודבר עם משה וראה כל העם את עמוד
הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשרחו
איש פתח אהלו ודבר יהוה אל משה פנים
אל פנים כאשר דבר איש אל רעהו ושב אל
המחנה ומשרתו יושע בן נון צעיר לא ימיש
פתח האהל

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את
העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשליח עמי

ואתה אמרת ידעתיו בשם וגם מצאתי חן
בעיני ועתה אם לא מצאתי חן בעיניך
הודיעני לא את דרכי ואדעך למען אבטח
חן בעיניך וראיה כי עמך יהוי יהוה ויאמר
לפני ילכו והיחזתי לך ויאמר אלי אם אין
פניך הנכים אל העלנו מזה ונבמה יודע אפי
הי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא הנחית
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני
הארצה

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר
הזרת אעשה כי מצאתי חן בעיני ואדעך בשם
ויאמר הלא לא את נהדך ויאמר אני אעני
מל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
והייתי את אשר אהון ורחמתי את אשר אהם
ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראו
האדם וחי ויאמר יהוה הנה מקום אתי ותצטר
על הצור והיה בעבר כנדי ושכחתי במקרת הצור
ושכחתי כפי עליך עד עתה והסרת את כפי
וראת את אהי ופני לא יראו

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
כראשונים וכתובתי על הלוחות את הדברים
אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת
היה זהו לכתוב ועלית בבקרו אל הר סיני
והצוהתי כי שם על ראש ההר ואיש לא יעלה
עמך וגם איש אל ירא בטל ההר וגם הצאן
והבהר אל ידעו אל מוכ ההר והוא ופסל
שני לוחות אבנים כראשונים וישכם משה
בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
איתו ויקח עימו שני לוחות אבנים וירד יהוה
בענן ויהישב עליו שם ויקרא בשם יהוה ויעבר
יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום
רחום ארך אפים ורב חסד ואמת נצור חסד
לאנפיו נשא עון ופשע וחטאת וקה לא יקה
שקה עון אבות על בנים ועל בני בנים על
שלישים ועל רביעים וימחר משה ויקח ארצה
וישתחו ויאמר אל אם לא מצאתי חן בעיניך
איתי ילך לא איתי בקרבנו כי עם קשה
עורף הוא וסלודת לעולמו ורחמתינו ורחמתינו
ויאמר יהוה אנו כרת ברית עמו כל עמך
איש נפלא את אשר לא נראה בטל הארץ
והנה הצוים וראיה מל העם אשר אתה בקרב
את מעשה יהוה כי צור אדומה אשר אני עשה עמו

שכור לך את אשר אנכי מצוך היום הנני ארש
מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי
והיבסי העיבור לך פן תכרת ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך כי את
מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו
תכרתון כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא
שמו אל קנא הוא פן תכרת ברית ליושב הארץ
ולו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו ולקחת מבנותיו לבניך ולו בנדניו
אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן אלה
מסכה לא תעשה לך את חג המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש
האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים כל פטר
רחם לי וכל מוקן תזכר פטר שור ושה ופטר
חמור תפרה בשה ואם לא תפרה וערפתו כל
בכור בניך תפרה ולא יראו פני ריחם ששת ימים
תעבד וביום השביעי תעבדת בחריש ובקציר
תשבת וזג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים
וזג האסיף תקופת השנה שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל
כי אורי שצוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא
יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני
יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחט על
דמוך דם זבחי ולא ילין לבקר זבח זג הפסח
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בהלב אמו

ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה כרתו אתך ברית ואת
ישראל ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים
לילה לזמם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על
הלוחות את דברי הברית אשרת הדברים ויהי
ברדת משה כהר סיני ושני לוחות העדות בני
משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור
פניו בדברו אתו וירא אהרן וכל בני ישראל את
משה והנה קרן עור פניו ויראו משה אתו ויקרא
אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה
וידבר משה אלהם ואחרי כן נגעו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו כהר סיני ויבא
משה מדבר אתם ויתן עיניו מסוה ובבא משה
לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד שאתו
ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה וראו
בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה

והשיב משה את המסות על בניו עד באו לדבר
אתו ויקהל משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה
יהוה לעשות אתם ששבת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתו
ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת לא תבערו אש
בכל משבתיכם ביום השבת

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מאתכם תרומה
ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב
וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי
שטים ושמן למאור ובשמים לשמן המעחה
ולקטרת הסמים ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד
ולחשן וכל זהם לבבכם יבאו ויעשו את כל
אשר צוה יהוה את המשכן את אהל ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו את בריתו את עמודיו ואת
אדניו את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרשת
המסך את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת
לוחם הפנים ואת מנרת המאור ואת כליה ואת
זרתיה ואת שמן המאור ואת מזבחי הקטרת ואת
בדיו ואת שמן המעחה ואת קטרת הסמים ואת
מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח העלה ואת
מנבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו
את הכיור ואת כנו את קלעי החצר את עמודיו
ואת אדניה ואת מסך שער החצר את יתרת
המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם אלה
בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן וישאו כל עדת בני
ישראל מלפני משה ויבאו כל איש אשר נשא
כבו וככל אשר נדבה רוחו אתו הביאו אלה
תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבודתו
ולבגדי הקדש וישאו האנשים על הנשים כל
נדיב לב הביאו חזו וזם וטבעת וכומז כל כלי
זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה וכל
איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת
תחשים הביאו כל מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו
עצי שטים לטל מלאכת העבודה הביאו וכל אשת
זכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת
ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש

וכל הנשים אשר נשא לבן אתה בחנמה טוה
את העזים והנשאים הביאו את אבני השדה
ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן ואת הבשמים ואת
השמן למאור ולשמן המשוחה ולקטורת הסמים
כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה
הביאו בני ישראל נדבה ליהוה

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
בשם בצלאל בן אורי בן חור למוטה יהודה
וימלא אתו רוח אלהים בחנמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה ולחשב מוחשבת לעשת בזהב
ובכסף ובנחשת ובחרשת אבן למלאכה ובחרשת
עץ לעשות בכל מלאכת מוחשבת ולהורת נתן
בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמן למטה דן מלא
אתם חכמה לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש
וארץ עשי כל מלאכה וחשב מוחשבת ועשה
בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את
כל מלאכה עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה
ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל
איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל
אשר צוהו לבן לקרבה אל המלאכה לעשת
אתה ויקחו מלפני משה את כל התרומה
אשר הביאו בני ישראל למלאכה עבודת
הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד
נדבה בנקר בנקר ויבאו כל החכמים העשים
את כל מלאכת הקדש איש איש במלאכתו
אשר הנה עשים ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתה ויצו משה ויעבדו
קוב במחנה לאמר איש ואשה אכל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות
אתה והותר

ויעשו
כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
יריעת שש משור ותכלת וארגמן וזכוכית
שני כרבים מועשה חשב עשה אתם ארך
היריעת האות שמונה ועשרים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה האות מדה אות לכל
היריעת וזוהר את חמש היריעת אות אל
אות וזוהר יריעת זוהר אות אל אות

ויעש כלאת הנבלת על שפת היריעה האחת
מוקצה במוזכרת כן עשה בשפת היריעה
הקיצונה במוזכרת השנית חמושים לכלאת
עשה ביריעה האחת וחמושים לכלאת עשה
בהקצה היריעה אשר במוזכרת השנית מקבוצת
הכללות אחת אל אחת ויעש חמושים קרסי זהב
ויהבר את היריעה אחת אל אחת בקרסים והיו
המושכן אחד

ויעש יריעת עזים לאהל על המושכן עשתי עשרה
יריעת עשה אתם ארך היריעה האחת שלשים
באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת ויהבר את חמש היריעות
לכד ואת שש היריעות לכד ויעש לכלאת חמושים
על שפת היריעה הקיצונה במוזכרת וחמושים
לכלאת עשה על שפת היריעה הזכרת השנית
ויעש קרסי חמשת חמושים לחבר את האהל להיות
אחד ויעש כוכסה לאהל ערת אולם מאדמים
ומכסה ערת חמשים כוכמעה ויעש

את הקרשים למושכן עשתי עשרים עמודים עשר
אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
האחד שתי ידות לקרש האחד מושכבת אחת אל
אחת כן עשה לכל קרשי המושכן ויעש את
הקרשים למושכן עשרים קרשים לפאת צד
תיכונה וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים עשתי אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ועשתי אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו
ולכלל המושכן השנית לפאת צפון עשה עשרים
קרשים וארבעים אדניהם כסף עשתי אדנים תחת
הקרש האחד ועשתי אדנים תחת הקרש האחד
ולירכתי המושכן ימה עשה עשה קרשים ועשתי
קרשים עשה למקצעת המושכן בירכתיים והיו
תואמם מלמטה ויזדו יהיו תמים אל ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשתי המקצעות
והיו שמונה קרשים וארניהם כסף עשה עשר
אדנים עשתי אדנים עשתי אדנים תחת הקרש האחד
ויעש בריחי עשתי עשרים חמשה לקרשי צלע
המושכן האחת וחמשה בריחם לקרשי צלע
המושכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המושכן
לירכתיים ימה ויעש את הבריח התיכון לברוח
בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה ואת הקרשים
צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתיים לברוחם
ויצף את הבריחם זהב ויעש את הפרכת תכלת

וארגמן ותולעת שני ויש משור מעשה זעיר
עשה אתה כרבים ויעש לך ארבעה עמודי
עלים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה
אדני כסף ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן
ותולעת שני ויש משור מעשה רקם ואת עמודיו
חמושה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב
ואדניהם וחמושה נחשת

ויעש בצלאל את הארץ עצי שטים אמותים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפהו
זהב טהור מבית ובחוץ ויעש לו זר זהב סביב
ויצק לו ארבע טבעות זהב על ארבע פעמותיו ושתי
טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו
השנית ויעש בדי עצי שטים ויצק אתם זהב ויצא
את הבדים בטבעות על צלעיה הארץ לשאת את
הארץ ויעש כפרת זהב טהור אמותים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה ויעש שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם מעשי קצות הכפרת כרוב אחד מקנה
מזה וכרוב אחד מקנה מזה מן הכפרת עשה את
הכרבים מעשי קצותיה ויהיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים

ויעש את השלחן עצי שטים אמותים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו ויצק אתו זהב טהור ויעש
לו זר זהב סביב ויעש לו מסגרת טפה סביב ויעש
זר זהב למסגרתו סביב ויצק לו ארבע טבעות זהב
ויתן את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו לעמוד המסגרת היו הטבעות בתים לבדים
לשאת את השלחן ויעש את הבדים עצי שטים
ויצק אתם זהב לשאת את השלחן ויעש את
הנלים אשר על השלחן את קצותיה ואת כפתיו
ואת מנקהתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב
טהור

ויעש את המזרה זהב טהור מקשה עשה את
המזרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
ממנה היו וששה קנים יצאים מצדיה שלשה
קני מזרה מצדה האחד ושלושה קני מזרה
מצדה השני שלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרוז ושלושה גבעים משקדים
בקנה אחד כפתר ופרוז כן לששת הקנים
היצאים מן המזרה ובמזרה ארבעה גבעים
משקדים כפתריה ופרוזיה וכפתר תלוזת שני
הקנים ממנה וכפתר תלוזת שני הקנים ממנה

וכפתר תחת שני הקנים בזמנה לשישה הקנים
היציאים בזמנה כפתריהם וקנתם מזמנה היו כליה
כוקשה אחת זהב טהור ויעש את גרתיה שבעה
וכולקתיה ומוזתתיה זהב טהור ככר זהב טהור
יעשה אותה ואת כל כליה

ויעש את מנחת הקטרת לעצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע ואמותים קמתו מזמנו היו קרנתיו
ויצף אתו זהב טהור את גוו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב ושהי טבעת זהב
עשה לו מותחת לזרו על שתי צלעותיו על שני
צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם ויעש ארבע
הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ויעש את שמן
הבושמה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה
רקח ויעש את מנחת העלה לעצי

שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע
ושלש אמות קמתו ויעש קרנתיו על ארבע פנדיו
מזמנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת ויעש את כלי
המנחה את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את
המזלגת ואת המזתת כל כליו עשה נחשת ויעש
למנחה מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו
מלמטה עד וציו ויצק ארבע טבעת בארבע
הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים ויעש את
הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת ויבא את
הבדים בטבעת על צלעות המנחה לשאת אתו בהם
זבוב לחת עשה אתו ויעש את הכיור

נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו
פתח אהל מועד ויעש את החצר

לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה
באמה עמודיהם עשרים וארניהם עשרים נחשת
ווי העמודים וחשיקיהם כסף ולפאת צפון מאה
באמה עמודיהם עשרים וארניהם עשרים נחשת
ווי העמודים וחשיקיהם כסף ולפאת ים קלעים
חמשים באמה עמודיהם עשרה וארניהם עשרה
ווי העמודים וחשיקיהם כסף ולפאת קדמה מזרחה
חמשים אמה קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף
עמודיהם שלשה וארניהם שלשה ולכתף השנית
מזה ומזה כשער החצר קלעים חמש עשרה
אמה עמודיהם שלשה וארניהם שלשה כל קלעי
החצר סביב שש משור והארזים לעמודים נחשת
ווי העמודים וחשיקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף
והם מוחשיקים כסף כל עמדי החצר וכוסך שער
החצר מעשה רקב תכלת וארזים ותובעת שני

ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברהב
חמש אמות לעבות קלעי החצר ועמוד יהם ארבעה
וארציהם ארבעה נחשת ויהם כסף וצפוי ראשיהם
ואשקיהם כסף וכל היתדות למושכן ולחצר סביב
גדשה אלה פקודי המושכן משכן

העדה אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד
איתמר בן אהרן הכהן ובצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את
משה ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש
וחשב ורקב בתכלת ובארגמן ובתולעת השני
ובשש כל הזהב העשוי לכולאכה

בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע
ועשרים ככר ושבע מאות ושלושים שקל בשקל
הקדש וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע
מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש בקע
לגלגלה מוזעית השקל בשקל הקדש לכל העצר
על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה לשש מאות
אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים ויהי
מאת ככר הכסף לזקת את ארני הקדש ואת ארני
הפרכה מאת ארנים למאת הככר ככר לארן ואת
האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ויהם
לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם ונחשת
התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל
ויעש בה את ארני פתח אהל מועד ואת מזבח
הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל כלי
המזבח ואת ארני החצר סביב ואת ארני שער
החצר ואת כל יתדות המושכן ואת כל יתדות החצר
סביב ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי
שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר
לאהרן כאשר צוה יהוה את משה

ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משור וירקעו את פתי הזרוב וקצץ
פתילים לעשות בדנך התכלת ובתוך הארגמן
ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב
כתפת עשו לו זכרת על עני קצוותיו חבר
וחשב אפדתו אשר עליו מכוננו הוא כמעשהו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
כאשר צוה יהוה את משה ויעשו

את אבני השיהם מסבת מושב צה זהב מפתחת
פתוחי חותם על שכות בני ישראל וישם אתם
על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה

ויעש את החשן מעשה אשכ כמעשה אפר זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושיש מעוזר רבוע היה
כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול
וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטודה
וברקת הטור האחד והטור השני צפך ספיר
ויהלם והטור השלישי לשם שבו ואחלמה והטור
הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצת
זהב במלאתם והאבנים על שמת בני ישראל הזה
שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו
לשנים עשר שבט ויעשו על החשן שרשרת
זבלת כמעשה עבת זהב נהור ויעשו שתי משבצת
זהב ושתי טבעות זהב ויתנו את שתי הטבעות על
שתי קצות החשן ויתנו שתי הטבעות הזהב על שתי
הטבעות על קצות החשן ואת שתי קצות שרשרת
הטבעות נתנו על שתי המשבצות ויתנם על כתפת
האפר אל מול פניו ויעשו שתי טבעות זהב וישמו
על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
האפר ביתה ויעשו שתי טבעות זהב ויתנם על
שתי כתפת האפר מלמטה בזמול פניו לעמוד
מוחברתו ממעל לזשב האפר וירכסו את החשן
מטבעתיו אל טבעת האפר בפתיל תכלת להיות
על אשכ האפר ולא יזוז החשן מעל האפר

כאשר צוה יהוה את משה

ויעש את מעיל האפר מעשה ארג כליל תכלת
נפי המעיל בהוכו כפי תזרא שפה לפיו סביב
לא יקרע ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני משור ויעשו פעמוני זהב
נהור ויתנו את הפעמונים בתוך הרמונים על שולי
המעיל סביב בתוך הרמונים פעמון ורמון פעמון
ורמון על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה
יהוה את משה

ויעשו את הכתנת עש מעשה ארג לאהרן ולבניו ואת
המוצנפת עשו ואת פארי המוצנפת עשו ואת
מכנסי הבד עשו משור ואת האבנט עשו משור
ותכלת וארגמן ותולעת שני כמעשה רהם כאשר
צוה יהוה את משה

ויעשו את ציץ צנור הקדש זהב נהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חותם קדש ליהוה ויתנו עליו פתיל תכלת
ליתת על המוצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה ותכל כל עבודת

מועכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו

וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֹהֶל וְאֶת כָּל
כֵּלֵי קִרְסֵי קִרְסֵי בְרִיחוֹ וְעַמּוּדָיו וְאֹדְנָיו וְאֹרֹת
מִכְסֵה עוֹרֹת הָאֵיכֹלִם הַמְּאֻדָּמִים וְאֶת מִכְסֵה עֹרֹת
הַתּוֹחֲשִׁים וְאֶת פְּרֻכֹת הַמִּסָּךְ אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת
וְאֶת בְּדִיּוֹ וְאֶת הַכַּפֹּרֶת אֶת הַשְּׁלֹחַן אֶת כָּל כֵּלֵי
וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים אֶת הַמִּנְחָה הַשְּׁהֵרָה אֶת זֵרְתֵיהָ
זֵרֵת הַמְּעֻרְכָה וְאֶת כָּל כְּלֵי וְאֶת שֶׁמֶן הַמֵּאֹר
וְאֶת מִזְבַּח הַזֶּהֶב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת
הַסִּמְבּוּמִים וְאֶת מִסַּךְ פֶּתַח הָאֹהֶל אֶת מִזְבַּח הַנְּחוֹשֶׁת
וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחוֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בְּדִיּוֹ וְאֶת כָּל
כֵּלֵי אֶת הַכִּיר וְאֶת כִּנּוֹ אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת
עַמּוּדֵיהָ וְאֶת אֹדְנֵיהָ וְאֶת הַמִּסָּךְ לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת
מִזְבְּרֵיהָ וְיִתְדֵיהָ וְאֶת כָּל כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן
לְאֹהֶל מוֹעֵד אֶת בְּגָדֵי הַשְּׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת
בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן
כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָעֲבֹדָה וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל
הַמְּלָאכָה וְהֵנָּה עָשׂוּ אֹתָהּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה כִּן
עָשׂוּ וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר בַּיּוֹם הַזֶּה הִרְאֵשׁוּן
בְּאֹהֶל לַחֹדֶשׁ תִּקְיִם אֶת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁמַת
שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וּסְכַת עַל הָאָרֶץ אֶת הַפְּרֻכֹת
וְהִבֵּאת אֶת הַשְּׁלֹחַן וְעִרְכֵת אֶת עִרְכּוֹ וְהִבֵּאת אֶת
הַמִּנְחָה וְהַעֲלִית אֶת זֵרְתֵיהָ וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הַזֶּהֶב
לְקִטְרֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וּשְׁמַת אֶת מִסַּךְ הַפְּרֻכֹת
לְמוֹשְׁכֵן וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן
אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אֶת הַכִּיר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבַּח וְנָתַתָּה שֵׁם מִים וּשְׁמַת אֶת הַחֹצֵר סָבִיב וְנָתַתָּה
אֶת מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וּלְקַחְתָּ אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמִשְׁחַת אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וּקְדַשְׁתָּ
אֹתוֹ וְאֶת כָּל כֵּלֵי וְהָיָה קֹדֶשׁ וּמִשְׁחַת אֶת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלֵי וּקְדַשְׁתָּ אֶת הַמִּזְבַּח וְהָיָה
הַמִּזְבַּח קֹדֶשׁ קִדְשִׁים וּמִשְׁחַת אֶת הַכִּיר וְאֶת
כִּנּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְהַקְּרִבְתָּ אֹתוֹ אֶתְּ אֶתְּ בְּנֵי
אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמִּים וְהִלַּכְשֵׁת
אֶת אֶהֲרֹן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַת אֹתוֹ וּקְדַשְׁתָּ
אֹתוֹ וְכַהֵן לִי וְאֶת בְּנֵי תִקְרִיב וְהִלַּכְשֵׁת אֹתָם
כַּתָּנָת וּמִשְׁחַת אֹתָם כְּאֲשֶׁר מִשְׁחַת אֶת אֲבִיהֶם
וְכַהֵנוּ לִי וְהָיִתָּה לְהִיָּת לָהֶם מִשְׁחַתָּם לְכַהֵן עוֹלָם
לְדֹרֹתָם וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
כִּן עָשׂוּ וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר בַּיּוֹם הַזֶּה הִרְאֵשׁוּן
בְּאֹהֶל לַחֹדֶשׁ תִּקְיִם אֶת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁמַת
שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וּסְכַת עַל הָאָרֶץ אֶת הַפְּרֻכֹת
וְהִבֵּאת אֶת הַשְּׁלֹחַן וְעִרְכֵת אֶת עִרְכּוֹ וְהִבֵּאת אֶת
הַמִּנְחָה וְהַעֲלִית אֶת זֵרְתֵיהָ וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הַזֶּהֶב
לְקִטְרֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וּשְׁמַת אֶת מִסַּךְ הַפְּרֻכֹת
לְמוֹשְׁכֵן וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן
אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אֶת הַכִּיר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבַּח וְנָתַתָּה שֵׁם מִים וּשְׁמַת אֶת הַחֹצֵר סָבִיב וְנָתַתָּה
אֶת מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וּלְקַחְתָּ אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמִשְׁחַת אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וּקְדַשְׁתָּ
אֹתוֹ וְאֶת כָּל כֵּלֵי וְהָיִתָּה קֹדֶשׁ וּמִשְׁחַת אֶת מִזְבַּח
הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלֵי וּקְדַשְׁתָּ אֶת הַמִּזְבַּח וְהָיִתָּה
הַמִּזְבַּח קֹדֶשׁ קִדְשִׁים וּמִשְׁחַת אֶת הַכִּיר וְאֶת
כִּנּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְהַקְּרִבְתָּ אֹתוֹ אֶתְּ אֶתְּ בְּנֵי
אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמִּים וְהִלַּכְשֵׁת
אֶת אֶהֲרֹן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַת אֹתוֹ וּקְדַשְׁתָּ
אֹתוֹ וְכַהֵן לִי וְאֶת בְּנֵי תִקְרִיב וְהִלַּכְשֵׁת אֹתָם
כַּתָּנָת וּמִשְׁחַת אֹתָם כְּאֲשֶׁר מִשְׁחַת אֶת אֲבִיהֶם
וְכַהֵנוּ לִי וְהָיִתָּה לְהִיָּת לָהֶם מִשְׁחַתָּם לְכַהֵן עוֹלָם
לְדֹרֹתָם וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
כִּן עָשׂוּ וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה

וילקם משה את המשכן ויתן את ארצו וישם
את קרשיו ויתן את בריחיו וילקם את עמודיו
ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה ויקח ויתן את העדות אל

הארץ וישם את הבדים על הארץ ויתן את הנפרת
על הארץ מלמעלה ויבא את הארץ אל המשכן
וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות
כאשר צוה יהוה את משה ויתן

את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפונה
מזוהן לפרכת ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה וישם

את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך
המשכן נגבה ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה וישם

את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת
ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את
משה וישם את מסך הפרדות

למשכן ואת מזבח העולה שם פתח משכן אהל
מועד ויעל עליו את העולה ואת המזבח כאשר
צוה יהוה את משה וישם

את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה
מים לרחצה ורחצו מכנו משה ואהרן ובניו
את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה
את משה וילקם את החצר

סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה

ויבס העיני את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן וכא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי

שכן עליו העיני וכבוד יהוה מלא את המשכן
ובהעבות העיני מועל המשכן יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם ואם לא יעלה העיני ולא יסעו עד יום

העלותו עיני יהוה על המשכן יזמם ואש תהיה
ליבתו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו באהל מועד
לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר